

EDINOST

Uredništvo in upravnništvo Trst (9), ulica S. Francesco d'Assisi 20. Telefon 11-57. Dopolni naj se pošiljajo izključno uredništva, oglaševalcem, naročnikom in denar pa upravnistvu. Rokopisi se ne vračajo. Neprilagojena pisma se ne sprejemajo. — Last, založba in tisk Tiskarna „Edinost“ Poduradništvo v Gorici: ulica Glavni Carducci 27, I. n. — Telef. št. 371. Glavni in odgovorni urednik: prof. Filip Perla.

Vstajenje

Vesela pesem „Aleluja!“ se razlega, zvonovi brnjo in razodevajo božji glas, ki prihaja iz pod nebesnih višav na zemljo ter zliha danes ves človeški rod v eno samo radostno družino. Gospod je vstal od mrtvih! Odvalil se je z groba kamen krivice in On, sin božji, ki je bil poslan od Očeta, da odreši človeštvo, je tretji dan izpolnil obljubo.

Danes praznujemo spomin na ta največji čudež v zgodovini človeštva. Velikonočni duh, duh zmage, duh razsvetljave, pravi nad tamo in mrakom, naj sije z naših obrazov, naj se razlija iz naših duš in src.

Velikonočni duh, duh zmage, naj nas spremlja povsod, posebno v naših križih in težavah, pri izpolnjevanju velikih in težkih nalog, ki nam jih nalaga življenje. Odrasnikovo vstajenje je bila tudi najpopolnejša zmaga človeka kot osebe. Suženstvo, ki je poniževalo človeka na isto stopnjo z živaljo, zemljo in drugimi reči, se je združilo z nastopom nove krščanske kulture v prah in pepel, in iz razvalin starega sveta se je dvignila v vsem svojem sijaju človekova oseba. Samolastne velikaše, ki se niso le redili od dela milijonov svojih sužnjev, temveč so tudi bili omejeni gospodarji nad njihovimi življenji, jih ubijali in prodajali kakor živino iz hleva, je prečesala z nastopom krščanstva najstrašnejša in najodločnejša vseh socialnih revolucij v zgodovini človeštva.

Naše današnje velikonočno praznovanje naj bo proslava tudi te revolucije, proslava zmage osebe. Prešnje naj nas spoznanje, da je naša zmaga močnejša, da je imenu osebe. Ogromna večina vseh naših neuspehov, nesreč, težav, obupov in propasti izvira od tod, ker je — posebno v povojni materialistični dobi — popolnoma zamrla ta zavest, zavest, da je oseba najvišja dobrina, krona vsega stvarstva. Izpodrinila jo je mehanistični interes. Materialna dobrina, ki bi morala biti le sredstvo za življenje, se je vsilila kot cilj in načelo, kateremu je podrejena oseba in vskovana v njegove materialistične „zakone“.

Zivimo torej v režimu in oblasti izvenosebnih dobrin. Oseba je teptana in vskovana v železno suženstvo, načelo brezobzirnega interesa jo čedalje globlje potiska v grob. Bolj in bolj zgrija oseba zavest pri posameznikih vseh slojev, vzvišene življenjske cilje, ki nas edino morejo dovesti do trdnih in trajnih uspehov našega življenjskega udejstvovanja, izpodirajo minljive, jalove razvade v obliki telesnega uživanja brez mej. Brezštevne so oblike in podobe te tragične borbe človeka s samim seboj, njegovega samoiztrebljevanja: pijančevanje, zapravljjanje na eni, izkoriščanje, nepostojanje, razdor, sovraštvo in najrazličnejši podobni pojavi na drugi strani.

Tu je oni tajinstveni in nevidni zli duh, ki je pravzaprav vseh naših križev in težav, nesreč in propasti. Pomajkanje osebne zavesti, zavesti, da je vsa lepota in vzvišenost življenja zapopadana v osebi in ne v izvenosebnih stvarih! V pomajkanju te zavesti je pravi vsa zla, ki nas tare in ruši ter nam jemlje veselje do življenja. Jemlje nam ga zato, ker smo že davno pokopali svojo osebo ter jo zasuli s materialnimi dobrinami, podredili duha materiji, duševnost telesnosti!

Pokopavši svojo osebo v grob materialističnega interesizma, je človek tako sam prevrnil ravnotežje vsega socialnega življenja. Minljive materialne dobrine pač ne morejo nadomestiti neminljivih življenjskih dobrin, ki so doma samo v osebi ter se samo potem nje prenašajo od roda do roda v obliki življenja družin in celih narodov.

Naj nas današnji sveti praznik navdane s tem spoznanjem, naj nas napolni z novim duhom in prepričanjem, da so pravi naši življenjski cilji zapopadani le v onem, kar našo osebo povzdiguje, poveličuje in izpolnjuje. Torej v nas samih in ne v zunanjih materialnih dobrinah in nasladih.

Prerojenim s tem spoznanjem

nam bo daleč vsak obup. Oboroženim z zavestjo vrednosti osebe v sistemu celotnega narodnega življenja, nam ne bo pretežka nobena žrtva, ki jo bo zahtevalo od nas izpolnjevanje naših dolžnosti napram sebi in skupnosti. V znamenju te notranje revolucije, ki naj nas osvobodí iz suženstva materialističnega življenjskega naziranja ter nas povzdigne v gospodarje nad samimi seboj, želimo vsemu našemu ljudstvu veselo in zadovoljno praznovanje vstajenja Gospodovega.

Italijansko-Jugoslovanski odnosi

Mnenja dveh rimskih listov

RIM, 16. (Izv.) Še vedno nerazčiščen odnos med Italijo in Jugoslavijo tvori tudi danes predmet uvodnih člankov dveh večernih rimskih listov.

«Il Giornale d'Italia» pravi v svojem uvodnem članku, ki tokrat nima podpisa svojega ravnatelja Virgilia Gayda, da je jugoslovansko časopisje, kakor mu poročajo njegovi dopisniki, naravnost besno radi njegovih odkritij in radi italijanskega uradnega poročila, da razgovori med Rimom in Beogradom sploh še niso bili prijeti in da se ne morejo dotakniti transke pogodbe, ki je nedotakljiva. Da so njegova razkritja, ki dosedaj še niso bila ovržena, vzbudila v Beogradu veliko razburjenje, je popolnoma razumljivo, ker jih je Beograd hotel prikriti.

Razburjenje vlade in tiska v Beogradu radi italijanskega uradnega poročila z znano vsebino pa priča o novi jugoslovanski potezi, s katero hočejo predočevati italijansko-jugoslovanski problem v docela drugi nepravilni luči. Zato je treba jasno poudariti, da Italija tega ne bo dopustila. Med Nettunom in Tiranom ne obstajajo nikake niti časovne niti vsebinske vezi. Ti dve pogodbi sta popolnoma nezavisni ena od druge in kot taki ju je treba tudi presojati. O kakih kompenzacijah med obema, kakor je to hotel Beograd, ni bilo niti govora. Tako pravi «Giornale d'Italia».

V listu «Il Lavoro d'Italia» razpravlja mladi Alfred Signorini o možnosti, da se Jugoslavija obrne radi interpretacije transke pogodbe na Društvo narodov. Ne veruje, da bi ta poslednja vzel v resen pretes eventuelnega jugoslovanskega protesta, pa čeprav so v Zenevi nasprotniki Italije in fašizma jako številni. Ta protest bo zadel najbrž ista usoda, kakršna je zadel protest Abesinije, ki je bil vržen enostavno v koš. V nasprotnem slučaju bi trpela sama Društva narodov, ki bi težko mogla preživeti podoben neuspeh, katerega bi gotovo doživela. Italijansko-jugoslovanski odnosi so nedvomno potrebni razčiščenja, toda o kakem albanem vprašanju, obstoječem med obema državama, ne more biti govora. Prebrisan balkanski igro Jugoslavije, ki se predslavlja tudi tedaj kot žrtve, ko skriva pod plaščem nož, je treba razkrinkati na celi črti. V to svrhu bo Italija zopet pogretila vprašanje Dalmacije, Črne gore ter slovenskih in hrvatskih vojakov v Borovčevici armadi, o katerih smo dosedaj radi ljube ga miru molčali. Vsaka stvar mora imeti svoje meje in tako tudi balkanska prediznost.

Taka so v kratkih besedah mnenja, katera zastopa rimski tisko v vprašanju italijansko-jugoslovanskega nesporazumljenja.

Velna odškodnina

RIM, 16. (Izv.) Finančni minister grof Volpi je sprejel danes zjutraj komisijo, kateri je bila poverjena izvedba sporazuma radi poravnave vojne odškodnine italijanskim državljanom, ki so trpeli tekom svetovne vojne na avstrijskem ozemlju škodo vlad izgrebe pohištva, poljskega orožja itd. V sporazumu dosežena svota, s katero že razpolaga zunanje ministrstvo, znaša tri milijone lir in z njo bo mogoče odškodovati 1158 oškodovancev. Z izvedbo tega sporazuma, za katerega je dala inicijativno vlada, je omogočeno takoj odškodovati manjše vojne oškodovance, ki predstavljajo ogromno večino, s primerno odškodnino, do katere imajo

pravico, ne da bi se bilo treba v to svrhu zateči na negotovo in sporno pot pred mešano italijansko-avstrijsko razsodišče. Izdane so bile že odredbe, da se čimprej pristopi k likvidiranju vojne odškodnine.

Grof Bethlen vzel slovo

Njegova brzojavka on. Mussoliniju

RIM, 16. (Izv.) Grof Bethlen je naslovil na predsednika vlade sledečo brzojavko: «V trenutku, ko zapuščam tla Italije, ki je postala zopet rimljanska, smatram za svojo dolžnost se še enkrat zahvaliti vaši ekselenci in plemenitemu italijanskemu narodu za topli sprejem in prijazno gostoljubnost, s katerima ste me počastili. Dnevi mojega bivanja v Italiji, ki so zapeljali italijansko-ogorsko prijateljstvo, mi bodo ostali v neizbrisnem spominu.»

On. Mussolini v Milano

MILAN, 16. Sinoči ob 20. je prispel semkaj s posebnim vlakom naletnik vlade; potoval je v strogo privatni obliki. Preživel bo par dni v krogu svoje družine v neki vili milanske okolice.

Goriški dijaki

na poučnem potovanju v Rim

RIM, 16. (Izv.) Za praznike je prispelo v Rim približno 100 srednješolskih dijakov iz Goriške in Tolmice, med katerimi je tudi znatno število Slovencev. Dijaki so nastanjeni v krasnem šolskem poslopju Vittorino da Feltre. Hrano dobivajo dijaki v šoli na prostem v bližini Koloseja. Za časa svojega rimskega bivanja si bodo ogledali spomenike starega in novega Rima, pri čemur jih bodo spremljali posebni odposlanci generalnega ravnateljstva za starinarstvo in umetnosti. V torek, dne 19. t. m., bo izročen v gimnaziji Visconti praporu tolmanske gimnazije trak, posvečen junakemu majorju Vincencu Albarello, ki je v januarju 1916. zavzel Krm.

Dva odloka

RIM, 16. (Izv.) Današnja «Gazzetta Ufficiale» prinaša kraljevi dekret z dne 27. marca 1927., s katerim se sprejme ostavko borznega agenta na tržaški borzi gospoda Rodriguez de Costa Ruggiero.

Letotako prinaša današnja «Gazzetta Ufficiale» ministrski odlok z dne 7. aprila 1927., s katerim se pooblašča denarni zavod «Credito Fiumano» s sedežem na Reki, da odpre lastno filialko v Lovranu.

«Santa Maria št. 2»

SESTO CALENDE, 16. (Izv.) Danes popoldne je bila krštena «Santa Maria št. 2». Ceremonijo je opravil župnik v Sesto Calende. Letalo bo odvedel Aleksander Passaleva jutri zjutraj proti Genovi.

Radi velikonočnih praznikov so nam izostala običajna izvirna poročila iz Jugoslavije.

Tedenski pregled

Zanimanje velikega dela javnosti, ne samo v Italiji, pač pa tudi v drugih državah Evrope je bilo v preteklem tednu obrnjeno na Rim, kjer se je pred posebnim tribunalom za zaščito države pričel prvi večji proces, proces proti majorju Zaniboni, generalu Capellu in drugim, ki so obdolženi, da so leta 1925. hoteli povzročiti oboroženo vstajo v državi ter da so pomagali Zaniboniju pri pripravi za atentat proti nazelniku vlade on. Mussoliniju. Atentat naj bi se bil izvršil 4. novembra, na dan proslave zmage. Zarotniki so hoteli strmoglaviti fašistiški režim ter proglasiti vojaško diktaturo. Proces, ki je bil radi boleznih predsednika posebnega tribunala generala Sanna že večkrat odložen, se je pričel pretekli ponedeljek. O zasliševanju obtožencev in priči smo takom tedna prinašali podrobna poročila. Za one, ki tem poročilom niso sledili, bodi povedano v kratkem naslednje: Dočim general Capello zanika, da bi bil mislil na kako oboroženo vstajo proti fašistiškemu režimu in trdi, da mu o Zanibonijevih načrtih za atentat na predsednika vlade ni bilo nič

znane, priznava major Zaniboni, da je hotel umoriti vodjo fašizma in da bi bil svoj namen tudi izvršil, če bi ga policija ne bila aretirala prav v zadnjem trenutku v hotelu «Dragoni» v Rimu, kjer si je bil pripravil puško, s katero je hotel streljati na on. Mussolinija. Kakor general Capello, tako zavračajo vse obdolžitve tudi ostali obtoženci, razen enega, ki je policiji utekel in bo sodišče radi tega postopalo proti njemu v kontumaciji.

Za Zanibonijeve načrte je policija izvedela na podlagi ovadbe Karla Quaglia, ki je glavna priča v procesu. Quaglia je bil do zadnjega v Zanibonijevi družbi in je bil o vsem poučen. Zaniboni trdi celo, da ga je Quaglia vzbujal, naj izvrši atentat in je tudi zahteval, naj major preskrbi še eno puško, da bo lahko tudi on streljal. Quaglia je bil zaslišan v petek. Izpovedal je, da je natančno vedel, kaj Zaniboni namerava in ko se mu ni posrečilo prepričati Zanibonija, da bi prevratne načrte opustil, je vso stvar znanil policiji. Zaniboniju je zagotovila svojo pomoč framaonska loga v Rimu, katere ekspanent je bil — po izjavi Quaglia — general Capello, ki je bil podrobno informiran o Zanibonijevih namelih. Tudi ostali obtoženci so vedeli, da se pripravljala državni prevrat. Na izjave Quaglia sta močno reagirala general Capello in predvsem Zaniboni. Prišlo je do živahnega incidenta, tako da je moral posredovati predsednik sodnega dvora general Freri.

Proces je bil v soboto odložen do torka.

Po poročilih, ki so prihajala tekom predzadnjega tedna iz Beograda, je povsod prevladalo prepričanje, da se bo spor, ki je nastal radi Albanije med Italijo in Jugoslavijo, rešil v najkrajšem času in sicer potom direktnih razgovorov med Rimom in Beogradom. Zagrebške «Novosti» so n. pr. pisale, da je celo italijanski poslanik v Beogradu general Bodrero izjavil, da se bo vsa zadeva poravnala tekom 24 ur. Nekateri listi so celo dobivali že poročila, po katerih bi se bili razgovori med on. Mussolinijem in jugoslovanskim poslanikom v Rimu že pričeli. Zato je povzročil veliko pozornost komunik, v katerem rimska vlada sporoča, da ji o kakih direktnih razgovorih ni nič znane, ter naglašja, da bi se eventuelni razgovori ne mogli nanašati na tiranski pakt, glede katerega se ne da nič več izpremeniti. Obnem je «Giornale d'Italia» prinesel nova poročila o pretveznih vojnih pripravah Jugoslavije. Čeprav je torej v zadnjih dneh nastopila nekakšna nova napetost, je pa kljub vsemu najbolj verjetno, da se bo albanški spor rešil potom neposrednih razgovorov med Italijo in Jugoslavijo. Zadnja poročila govore sicer, da bo jugoslovanska vlada predložila afero Društva narodov, a ni, da bi človek takim vestem preveč verjel, kajti ni pričakovati, da bi ženevska Društva posredovala v tej zadevi, ki je morda precej kočljiva in so tudi nekatere velesile, vsaj posredno, pri tem zainteresirane.

V Jugoslaviji ni v zadnjem času nastopil nikak nov moment, na podlagi katerega bi lahko sklepali, da se bo v do glednem času formirala kak nova, ojačena parlamentarna večina, o kateri so listi zadnje čase mnogo pisali tudi z ozirom na zunanje politično situacijo. Takoj po praznikih se bo spet sestala narodna skupščina. Zasedanje parlamenta se pričakuje s precejšnjim zanimanjem, ker bo prišla na vrsto razprava o obtožnici Demokratske zajednice proti notranjemu ministru Boži Maksimoviću. Sele po tej razpravi se bo razsajal položaj Uzunovičevega kabineta in bo mogoče sklepati o nadaljnjem razvoju dogodkov.

Na Romunskem so se nekateri krogi precej razburili radi sklenitve italijansko-madžarske pogodbe. Romuni so namreč po vojni dobili zase precejšen del prejšnje Mađarske, Solnograško, tako da živijo sedaj na Romunskem kakšni trije milijoni Mađarov. Ker imajo Romuni že radi Besarabije precejšnje skrb, ni prav nič čudno, če se nekateri izmed njih razburjajo,

ko vidijo, da je njihova sosednja prečela dvigati glavo. Razburjene duhove je pomiril zunanji minister Mitiuleu, ki je podčrtaval lojalnost italijanske zunanje politike, o kateri je rekel, da stremi za ohranitvijo miru, saj je italijanski parlament še pred kratkim ratificiral beserabsko pogodbo, ki tvori jamstvo za status quo med Romunsko in Rusijo.

Ruski krogi so se precej razburili radi zadnjega napada na sovjetsko poslanstvo v Pekingu. Na kongresu sovjetov v Moskvi je predsednik ljudskih komisarjev Rykov naglašal, da so protiruski izgrezi v Pekingu maslo tujih držav in predvsem Anglije, ki skuša izživeti Rusijo ter jo zaplesti v vojno. Rykov je dejal, da bodo Rusi kljub vsemu skrbeli za ohranitev miru, povdarjal je pa, da ni odvisno samo od Rusije. Angležem in drugim je namignil, da imajo Rusi utrjene živce. Mislil je pri tem na Hindenburga, ki je tekom svetovne vojne dejal, da bo zmagal tisti, ki bo imel bolj trdne živce.

Na protestno noto, ki so jo inozemske vlasti izročile kantonski vladi radi protitujjskih izgrezov v Nankingu, je Cen, zunanji minister kantonske vlade, beje že dal odgovor. Besedilo tega odgovora še ni natančno znano, kakor pa pravijo poročila, so Kantonci dali precej spraviljiv odgovor.

Kantonci čete so v zadnjih dneh doživale par neuspehov. Umakniti so se morale na nekaterih mestih na desni breg Jang-

DNEVNE VESTI

Srečno Veliko noč

želita vsem naročnikom, čitateljem, dopisnikom in prijateljem lista ter vsemu našem narodu uredništvo in upravnništvo «Edinosti».

Prilagodna številka «Edinosti» izide v torek ob navadni uri.

Naša dobrodejnost in naivnost

To se tiče naših podeželskih gostilničarjev, ki tožijo, da so preobčleni z raznimi davki in pristojbinami, da je v deželi kriza in da zaslužijo kaj le ob nedeljah in praznikih ter že ne vedo več, kako bi postregli ljubemu gostu, ki se prikaže v vasi mimo gozda. Pouk pa ne velja le našim podeželskim gostilničarjem, ampak vsakomur, ki ga zna obrniti nase.

Delavnik je in dva gospoda jo mahata proti vasi in kakor se vse zdi, se nameravata ustaviti v edini vaški gostilni. Stopata hitreje, sta že tu in res jo zavijeta naravnost v gostilno, kjer ju je opazovala s praga in prijaznega obraza pričakovala mlada gostilničarka.

Tudi onadva sta prijazna in vesela gosta ter si privoščita v dovoljni meri obojega, požirka in prihrizka. Tudi pusta človeka nista, ampak zelo zgovorna, vse ju zanima, še najbolj pa domače gostilniške razmere. Zasedita se in začneta igrati. Karte seveda. Takšne, kakršne premora vaška gostilna, stare so in umazane, pa nič zato. Bolj ko so umazane, rajši igrata z njimi, tako domača in prijazna sta. Nazadnje si zaželita prav starih kart, takšnih, s kakršnimi smo igrali pred petimi, šestimi leti. Bog ve, če so še pri hiši. Gostilničarka prebrska vse kote in naposled dobi nekaj takega, prav stare, zavržene karte so, otroci so se že igrali z njimi, ona jih je bila že pomela ven med smeti, pa jih je nekdo zopet spravil skupaj in shranil. Ne upa se jih dati go spodoma, pa tadvta sama hlastno sežeta po njih in igrata z njimi eno igro; potem plačata in odideta.

Čudna je gospoda, prav takšna kakor otroci. Najprej si kako stvar poželi, ko ji jo daš, tjo pa pusti in se ne zmeni za njo. Prav takšna kakor otroci! Sledeči dan pa sta prišla dva druga gospoda, zeleno oblečena, mista vprašala ne po jedi ne po pičci, le po starih kartah sta vprašala in skoraj sama segla po njih, kakor da dobro vesta zanje, in gostilničar je moral podpisati zapisnik. Nato sta jih odideta.

Sledeči dan pa sta prišla dva druga gospoda, zeleno oblečena, mista vprašala ne po jedi ne po pičci, le po starih kartah sta vprašala in skoraj sama segla po njih, kakor da dobro vesta zanje, in gostilničar je moral podpisati zapisnik. Nato sta jih odideta.

NAZNANILO.

Dobroznana prodajalna tkanin GORSO 20

naznanja cenjenim odjemalcem, da prodaja, vrhu razprodaje falimentarnega blaga, tudi veliko partije izgotovljenih oblek, površnikov in hlač.

NB. - Razprodajne cene so že označene na vsakem predmetu.

SMILAJOD 373
čisti krt
PRSNI SIRUP
izborna sredstvo proti kašlju
GLYKOL
najboljše okrepilno sredstvo
Lekarna Castellonovich - Trst, Via dei Giuliani 42
Lastnik: F. BOLAFFIO

BERLITZ-SCHOOL
Trst, Via Fabio Filzi 25 - telef. 44-82
Pouk in prevodi v vseh jezikih. 407

Slovenske žene! Pri nakupu perila in manufakturne blaga dajte prednost velikim skladiščem v Trstu, Via Genova št. 21 (prej Campanile)

MARIA ACCERBONI
kjer se služijo slovenske odjemalke železno let. Bogati dohodi perila, platna za rjuhe, perila za gostilne in hotele. Svila (sezilja novosti) po L. 5.50. Brisače, nogavice in druge manuakturne potrebšine. (364) Govori se slovensko.

Tse Kjanga, a so se kmalu spet opogumile. Cang-Kaj-Sek je pričel protiofenzivo in je severno čete prepodil iz nekaterih krajev, ki so jih pred par dnevi zasedle pod vodstvom sangtunskega guvernerja Sun-Cang-Fanga.

odnesla, rekoč da že pridejo druge, nove karte.

Čez štirinajst dni so prišle nove karte ali bolj ena sama velika karta podpisana od gospoda finančnega intendanta z naslovom Decreto penale, tiskana in pisana na štirih straneh. Iz nje je gostilničar razvidel, da se ga na podlagi pristojbinskega odloka-zakona o igralnih kartah z dne 30. grudnia 1923 št. 3277 dolži in obenem kaznuje radi pristojbinskega pogreška, ker je v svoji gostilni imel in dal gostom, da so z njimi igrali, igralne karte inozemske fabrikacije in brez predpisane kolk, pri čemer po postavi niti ne prihaja v poštev, če so bile polnoštevilne ali ne. Radi tega se kaznuje z denarno kaznijo v znesku 1200 lir vrhu kaznane kolekovine v znesku treh lir. Za morebitni utok ali uvedbo postopanja za poravnavo s finančno oblastjo se mu dovoljuje rok petnajstih dni.

Zakon je zelo strog in kaznuje tudi že samo posest zakonito prepovedanih kart, tudi če so nepopolne.

Zato, gostilničarji, ki imate sedaj vrhu vsega še svoje trgovske kavejce, ki jamčijo za pravilno izvrševanje vaše krčmarske olari, če imate še kje v kakem kotu stare karte z nezakonitim kolekom — brž v ogenj z njimi!

Urniki za trgovine in javne lekale o praznikih

Danes, v nedeljo, ostanejo trgovine ves dan zaprte; v ponedeljek se pa zaprejo ob 13. uri. Gostilne, restavracije, kavarne, bari in sladoledarne ostanejo danes in jutri, v ponedeljek, odpre do 2. ure; žgarnjane, ljudske kavarne, mlekarne in gostilne drugega reda se pa morajo zapreti ob 24. uri.

Iz uradu Pol. dr. Edinost v Trstu

Marija vd. Funderle - Slum: Je v preiskavi. Manjkata še notornostni akt in spričevalo o mrliškem pregledu. Že zahtevana od tamonjega župana. Požurite osebno.

Helena vd. Poropat - Trstenik: Zadeva še vedno v preiskavi. Manjka celot. dokumentacija, ki je bila večkrat zahtevana pri Vašem županstvu.

Andrej Šav - Gologorica: Zadeva je bila zaključena z negativnim odlokom št. 265704 od 23. VII. 1924. Omenjeni odlok Vam je bil vročen (odmoleni radi ekonomičnih in družinskih okolištin).

Ivan Šavron - Gradina: Z odlokom št. 387087 od 18. XI. 1926. je bila odklonjena pokojnina z motivacijo, da umrli sin ni bil edina ali glavna opora, ker je ugotovljeno, da posedujete premičnine, nepremičnine in živino. Lahko rekurirate na računski dvor v roku 90 dni, ko prejmete negativen odlok.

Ana vd. Godina - Slope: Akt ni popolen; manjkajo sledeče listine: 1) Vaš krstni list; 2) mrtvaški list Vašega soprega; 3) certifikat italijanskega državljanstva overovljen po prefekturi. — Preskrbite čim prej našteje listine, pa boste jih semkaj.

Ivan Ohsnel pok. Ivana, ostar Divača: Civilni ženji v Trstu, njegovo prošnjo na Ministrstvo L.L. PP., Direz. Gen. Affari Generali dne 22. 11. 1926, št. 6925.

Ministrstvo je odgovorilo ženju, ki je obvestil stranke, da se za cestarje ne da nič ukreniti, dokler ne pride zakon.

Franc Pirjevec - Dane: Brez knjižice moremo le ubiti. Vsekar pa glasom člena 26. kr. odloka št. 1491 pritiče pokojnina dedom do 14. leta, deklicam do 16. leta, potem do 21. pa le v znižani meri.

J. G. - E.: Muncipij v Izoli nam je javil, da je začel proučevati vse prošnje za popust zemljiškega davka. Vsa imena prizadebiti, katerim bo dovoljen popust, bodo objavljena na občinski tabli.

Franc Jazbar - M. Zablje: Vam je priznana pokojnina z min. odlokom št. 5504 od 11. 12. 1926. Tudi plačilni urad je ukrenil potrebno. Za nakazilo je treba poizkusiti na zakladni delegaciji v Vidnu.

Ana vd. Puriš - Vol. Repen: Zadeva še vedno v preiskavi, ker manjkajo vse potrebne listine zahtevane oktobra 1926. pri Vašem županstvu. Poizkusite osebno.

Franc Cergelj - Vavilje: Zadeva je še vedno v preiskavi, ker manjkajo sledeče listine: 1) krstni list prosilca; 2) krstni list mrtvega vojaka; 3) mrtvaški list vojaka; 4) izjava županstva, iz katere bo izhajalo, če in iz katerih vzrokov se ima smatrati pokojnik kot edina in glavna podpora; 5) notornostni akt županstva in 6) krstni list preostalih otrok.

Delež - Škofljan: Tudi Vaša zadeva čaka dokumentacije, ki je bila večkrat zahtevana od županstva. Poizkusite osebno.

Tajništvo.

Glasovi o «Bratu Francišku»
O knjigi «Brat Franciško», ki jo je izdala «Goriška Matica» v Gorici je prinesla «Mladika», ki jo urejuje župnik in pisatelj Franc S. Pinžgar, kratko kritiko in jo imenuje lepo in jo na koncu poleg drugih knjig o svetem Francišku toplo priporoča.

V četrti številki «Ljubljanskega Zvonca» je napisal o knjigi oeno dr. Joža Lovrenčič, čigar ime je vsakemu ime na znanje; neoporečno je, da njegovo naziranje odločno katoliško. Ta pravi: «Bek se uame očiti in zna svojstveno reproduirati in glorificirati. To je pokazal za «Bratom Franciškom», ki je vzrzel od Jorgensenu, a je vendar Bekov». Dalje: «Tehnika: Pri poveljevanju Franciškovega življenja v okviru, Brat Elija ga pripoveduje in odpre avtorju, ki je «od življenja», trepalnice. «Brat Elija» pripoveduje zavzeto toplo, a vendar skupa vse Franciškov življenje od stopnje do stopnje psihološko motivirati in pojasniti. Iz človeka vrasne svetla, ki ga vzbujajo in zaželi, da bi njegov duh zavel človeštvo naših dni in mu dahnal mir in ljubezen».

Društvene vesti

— Pogrebno društvo v Rojšanu bo imelo v nedeljo 24. aprila 1927. redni občni zbor v prostorih «Konsumnega društva» v Rojšanu. Začetek ob 9. uri popoldne.

Iz tržaškega življenja

Velikopotezno zlikovsko pečetje. Družba «S.A.F.E.M.» oškodovana za okoli 100.000 lir.

Ni še poznajljiva velika tatvina v prosti luk V. E. III., kjer so se zlikovci, kakor smo svojčas poročali, vthotapili v noči od 4. na 5. aprila v tamošnji užitniško-davčni urad ter ugrabili iz blaginje, ki so jo prevrtili, znesek 115.000 lir, ko je tržaška policija zopet alarmirana radi nove takšne tatvine, izvedene z največjo drznostjo. To pot so si zlikovci izbrali za cilj blaginjo družbe za trgovanje z železnino «S.A.F.E.M.» (ex Greinitz), ki ima svoj sedež v lastni palači v ul. S. Caterina št. 1, torej v osrčju mesta. Brez dvoma so zlikovci «delali» po skrbno premišljenem načrtu, ki so ga morali že delj časa pripravljati, kajti sicer bi ne mogli izvršiti drznega pod-

jetja s takšno gotovostjo. Imeli so pripravljene ponorene ključke, s katerimi so odprli najprej večna vrata v ulici S. Caterina, nato druga vrata v prvem nadstropju, ki vodijo v urad družbe. Ko so na ta način prišli v blaginjski oddelek, so začeli obdelovati z raznim vlomskim orodjem veliko blaginjo; niso jo razparali na strani, kakor običajno, temveč se jim je posrečilo, da so jo vlomili pri ključavnici, kar je brez dvoma težavnejše. Po tem bi se dalo sklepati, da so bili svedrovi pravcati izvedenci v svoji stroki, ali pa se jim je ugodila kak posebna ugodnost, da so se lotili blaginje pri ključavnici. Ta okoliščina vsekakor ni še pojasnjena. Vlomilska operacija je je zlikovcem popolnoma posrečila in omogočila, da so prišli do ne- navadno bogatega plena; v blaginji so našli znesek 75.000 lir v gotovini, raznih dragocenosti za 20.000 lir ter znatno število vrednostnih papirjev, kakor akcij na neprojavne družbe «Cosulich» in vjo- nodškodninskih obveznic. Vse te dragocenosti so zlikovci seveda pobrali. Nato so odšli, ne da bi jih kdo motil.

Tatvino so odkrili včeraj zjutraj uslužbenici družbe, ki so takoj obvestili kvesturo. Obenem so bili opozorjeni vsi denarni zavodi v mestu, da bi ne vnovič ukradenih vrednostnih papirjev, ako bi jim bili eventualno predloženi in ta namen. Na lice mesta je se podalo več policijskih agentov, ki so ugotovili okoliščine, ob katerih je bila izvršena tatvina; pri tej priliki so zaplenili nekaj vlomilskega orodja, a to je bila — razen vlomljene in izpraznjene blaginje — obenem edina sled, ki so jo svedrovi pustili za seboj. Tatvina je bila izvršena zjutraj okoli 2. zjutraj, kajti te dan so nekateri osebe, stanujoče v isti hiši, čule rahel ropot, ki je do- zvedno prihajal iz pisarniških prostorov družbe «S.A.F.E.M.» Toda nikomu ni prišlo na misel, da bi ugotovili, za kaj pravzaprav gre. Policija je v svo parno na delu, da izsledi drzne zlikovce.

Zadnja večerja železniškega uradnika. — Jedel strupene gobe in umrl v hudih mukah.

Ob priliki velikonočnih praznikov je 53-letni železniški uradnik Adolf Kenda, rodom iz Bovca na Goriškem, v zadnjem času name- ščen na železniški postaji v Chi- si-ju, dobil kratek dopust, ki ga je hotel prebiti v krogu svoje družine, bivaajoče v ulici Sara Davis št. 16. Predsinočnim si je mož dal pripraviti za večerjo gobe v omaki, ki so se mu od nekdaj zelo do- padle; nakupil jih je bil isti dan v neki trgovini z zelenjavo v ul. Regina Elena. Možu je šla priljub- ljena jed v slast in ker jo drugi domači niso marali, jo je sam po- vžil poln krožnik. Toda kmalu po večerji ga je začelo grabiti in zvija- ti v želodcu. Legel je v posteljo, meneč, da mu bo sčasoma že od- leglo. Toda bolečine so postajale čim dalje hujše in proti jutru se je njegovo stanje tako poslabšalo, da so domači morali poklicati na pomoč zdravnika rešilne po- staje. Ta je dognal, da je Kenda nevarno zastrupljen, zato ga je dal nemudoma prepeljati v mestno bolnišnico, kjer so mu izprali že- lodec. Tekom te operacije pa je Kenda kljub prizadevanju zdrav- nikov izdihnil; podlegel je — ka- kor so ugotovili zdravniki — za- strupljenju z gobami.

TELESNA VZGOJA

SPORT

SPORTNO UDRUŽENJE

Uradno poročilo

Vsem članom in udeležencem blanom želi Osrednje Sportne Vod- stvo vesele velikonočne praznike.

Sprejeti igralci: Gorjan Maks (Sv. Ivan).

Odvezte izkaznice: Molar S. (Tommaso) radi kršitve člena 7. pravilnika nogom. tekem.

Finalne tekme: V najkrajšem ča- su se bodo vršile finalne tekme za prvenstvo v Jul. Krajini med četa- mi S. d. Adria - Trst, S. d. Obzor - Trst, S. k. Olymp - Opatija in S. k. Sparta - Gorica.

Lahka atletika: odobruje se cross-country, ki ga bo organizira- lo T. V. dne 1. maja v Bazovici.

Kolesarstvo: Na kolesarsko dir- ko, ki se bo vršila dne 18. aprila v Vrtojbi, se delegirata kot komisar- ja gg. Koruza Albert in Kravos Ljubo.

Prosveta - Obzori

Jutri ob 16. se vrši že omenjena tekma med imenovanimi četama. Igrišče Obzora, ki je to dni ravno in gladko, bo omogočilo vsestran- sko tehnično izpeljavo tekme.

Prosveta nastopi v sledeči novi formaciji: vratar Dekleva, obramba: Krištin III in Kobil; halfova vrsta: Kuferšin II. (kap.) Dolžič, Furlan; napadalna vrsta: Cek, Ka- ligarič, Flego (center), Zafred, Ku- feršin I.

Obzor igra v prvenstveni obliki. Pred to tekmo nastopijo rezerve Prosvete.

Igrišče Bazovica

Danes se vršijo sledeče prijatel- ske nogometne tekme: ob 2. uri Bazovica II. - Sv. Ivan II., ob 4. uri Bazovica I. - Sv. Ivan I. — Tekme zanimive, občinstvo naj ne zamudi te prilike.

M. d. Prosveta - Trst

Se strinjamo, kakor domenemo na igrišču Obzor. — Sv. Ivan.

Primorje - Adria

V ponedeljek, 18. t. m., na drugi velikonočni praznik, se bo vršila na igrišču Primorja zelo zanimiva tekma med I. četo Adrije in I. četo Primorja. Pred to tekmo se po- srečata hazenaška družina Adrije in Primorja. — Kdor ljubi lepi sport nogometu in hazene, se bo gotovo potrudil na Prosek. Hazena začne ob 2. uri popoldne, po tej tekmi pa nogomet. Kdo bo zmagal? — Primorje nastopi v sledeči for- maciji: Sost, Marčič, Trampus, Cek, Krpan, Lukša, Rino, Škerl, Miami, Milčič, Trobec; rezerve Segi- na M., Jamšek.

Vesti z Goriškega

Goriške mestne vesti

PRIDEDITVE NA VELIKO- NOČNI PONDELJEK

Rembe: Žnidaršič - Delpinova

dvorana. Začetek ob 3.30. Pes- mi: «Katica» in «Pojdem v Rute». Veseloigra: Molisre-Sca- pinove zvijače.

Št. Maver: Dvorišče pri Dolja-

ku. Pesni, spevoigra, deklama- cija, veseloigra. Z domačim društvom «Hrast-om» sodeluje odsek Z. P. D. v Solkanu. Ob 3.30.

Kasovlje-Brijot: Trpinov mlin.

Ob 3.30. Veseloigra: «Poslednji moč».

Štanjel: Grajsko dvorišče. De- klamacije. Pesmi: «Nazaj v planinski raj», «Ena ptica» in drama: «Stari in mladi».

Debrovo: Ljudska igra: «Ro-

kovnjaci».

Temnica: Veseloigra: «Po-

slednji moč».

Koncert kuharskih kozakov v

mestnem gledališču se danes sve- čer ne bo vršil.

SPORTNE PRIDEDITVE

Društvena dirka sportnega kluba «Jadrani» v Vrtojbi. Za- četek točno ob 2. pop. Cesta dol- ga približno 45 km, je v Furla- nju in nazaj.

Javno cepjenje proti kozam

Goriški potoščaj je določil v do- govoru z mestnim zdravstvenim uradom, da se bodo morali vsi otroci, rojeni v drugi polovici lan- skega leta, cepiti pri letošnjem po- mladanskem cepjenju. Obenem s tem se bodo morali cepiti tudi sta- rejši otroci, ki dosedaj še niso bili cepljeni.

15 PLESOV

Na velikonočni ponedeljek se bo vršilo v goriški okolici, po vipav- ski dolini in Krasu samo kakih 15 do 20 plesov, morda še kak več. Na vsak način je težko, da jih bo 25, kar je res škoda, ker smo ve- seli ljudje na Goriškem in tudi vzrokov imamo polno, da se vese- limo. Blaginjski naših posojilnic so veliki reveži v teh časih, tekojo vsi zasopljeno po cestah in ponu- jajo denar na posodo. Pa tudi dru- gače se komaj otresajo ljudi, ki bi ti na menico radi posodili denarja. Pa kaj bi delal z denarjem? Za vino so se stekli kupci in ti namli bankovcev, za živino te preplaču- jejo, da bi ga vsaj mogel oddati davkarjem. Pa se jim je tudi tem kar naenkrat uprlo. Nočejo, pa amen, še nazaj bi radi vračevali «rikeo mobile», pa zemljiški da- vek in vso drugo zlahto. Za vrnje- ni pasji davek bo treba našim kuž-

kom napraviti srebrne medajce pod vrat. Ne 15, 25 plesov bi bilo treba, da bi vse te naše silne pri- hranke spravili v promet.

Kot neizmeren dišeč vrt je naša deželica, toliko je v njej nakopiče- nih dekliških čednosti, fantovskih spodobnosti in nedolžnega devis- tva. Ne bomo prevzetni, ne pre- vzemajmo se, s prešerno skromno- stjo oddajmo v posvečenih gostil- niških hramovih v poznih večernih urah nad enim in drugim plesom vsaj polovico teh čednosti. Ne bilo bi lepo od vas, matere in očete, da pustite vašo dekleta zvečer do- ma, če mo mi vesele, naj bo ta dan še hudič vesel.

Navrhamo polna je dežela de- narja, dobro je obdelana in zara- ščena njiva naših čednosti, pa vse bomo oddali, le še z zdravjem ne vemo kam, kajti na sam veliko- močni ponedeljek ga ne bomo mogli čelega zamenjati z lepo blede bo- leznijo in sladkimi arcinijami. Se se bomo morali vrtni vse druge nedelje skozi celo leto, potešati bodo morali podpisovati «nulla ota», karabinerji pritrjevati, vijo- lini vzdihovati, basi brenčati tako dolgo, da ne bomo več razločevali ali je vesela polka, ščegeljiv tangi ali pa mrtvaška koračnica.

Mrtvaška koračnica pri pogrebu gosposarske trdnosti naših domov, telesnega in duševnega zdravja vsega našega naroda.

ŠT. MAVER PRI GORICI.

Prireditev.

Prosvetno društvo «Hrast» prire- di na velikonočni ponedeljek 18. aprila 1927. ob 15.30 na dvorišču go- stilne Franca Doljaka veliko vese- lico s sledečim vzporedom: 1) a) Kosa in b) Na straži, poje pevski zbor «Mladine», odseka Z. P. D. v Solkanu; 2) Dekletova molitev in Veseli pastir, deklamaciji; 3) Kro- jaci in čevljar, komični dvospjev; 4) Ladišadranik, burka v dveh de- janjih; 5) Prosta zabava in šaljiva pošta. Med odmori udarja tambu- rski zbor iz Solkana. V slučaju slabega vremena se vrši prireditve naslednje nedelje. Vstopnina: Se- deži po 4 in 3 L; stojišča L 2. K o- bilni udeležbi vsajudno vabi odbor.

Znanost in umetnost

Največja in najmanjša knjiga

Največja knjiga, ki je bila na svetu še kdaj tiskana, je bila ne- davno izdajna v Ameriki. V New Yorku je bila razstavljena leta 1925. Njen naslov je: «The Story of the South in the Building of the Republic» — Zgodovina Juga v gra- jenju republike. Pod imenom Jug razumemo južne države Severne Amerike, republika so pa kajpada Zedinjene države. Knjigo je napi- sal zgodovinar Matthew Page Andrews in je že radi svoje obširnosti, zanimivo. elo. Po dolgem meri namreč dva metra (šest čevljev in deset palcev), en meter in 14 centi- metrov je široka, debela pa 11 30 centimetrov. Tehta dva vintala in pol. Za obračanje listov te velikans- ke knjige imajo posebno električ- no pripravo.

Čuje se, da nameravajo geografs- ke družbe vsega sveta izdati skup- naj velikansko knjigo zemljovidov, ki bodo vsebovali vsako deželico na svetu. Ko bo to delo izšlo, bo gotovo nadkrililo po velikosti zgornj omenjeno knjigo, v ostalem pa seveda ne moremo atlasov pri- števat med knjige. Knjiga in ma- pa sta dve različni stvari.

Knjig v miniaturni je pa bilo do- leej izdanih nešteto. Najpriklad- nejša oblika knjige je vselej taka, da jo z lahkoto držimo v eni roki, ko jo čitamo. Velikih knjig ne mo- remo držati tako, malih tovrstnih igračk pa tudi ne, ker se nam skriva- jo za prste. Poleg tega majčkenih knjžice sploh ne moremo čitati, če nimamo pri roki povečalne leče. V sedemnajstem in osemnajstem sto- letju so bile drobne in majčkene knjžice posebno v modi.

Največ od vseh vrst je bilo v mi- niaturi izdanih Zgodeb sv. pisma. Toda od vseh najmanjša tiskana knjiga na svetu je Dantejeva Divi- na Comedia. Steje pantoje strani, črke v njej so pa tako drobne, da jih ni mogoče čitati brez povečala. Skoro polovico so manjše kot naj- drobnejši tisk, ki ga rabijo v trgo- vske svrhe.

Pred izumom tiska so bile minia- turne knjige zelo cenjene. V štiri- najstem in petnajstem stoletju so izdali z roko pisane knjžice, ki

niso bile večje kot je škaflija vži- galic, toda mnogo drobnejše.

Zanimivo je, da more človek z roko in očesom nadkriliti tiskarski stroj, če je treba napisati najdrob- nejše črke. Tako pravijo, da je ži- vel na dvoru angleške kraljice Eli- zabete dvorni pisar Peter Bales. Leta 1590 je prepisal celo sv. Pismo in to tako na drobno in na gosto, da je cel spis pokrtil z orehovo lu- pino. Cicero zatrjuje, da so isto iz- vršili ob njegovem času s Homerje- vo Ilijado.

Charles Toppan v New Yorku je v poslednjem stoletju vrezal dva- najst tisoč črk na ploščo, ki je me- rila eno osminko palca v kvadratu. Na ta način bi ne bilo težko prepisati Ilijado in jo skriti v orehovi lupini.

Dalje pripovedujejo o nekem ba- krovezu, ki je bil tako spreten v svojem poslu, da je baje celo molit- ve «Oče naš» vrezal na površju glavice od igle bučke. Za to delo je porabil leta časa in ko ga je dovršil je postal docela slep, tako si je pri- njem pokvaril oči. Pozneje so na- pravlili posnetke te igle, ki jih ob priložnostih še danes kažejo.

Tudi Koran je bil nekoč prepisan v celoti in na pergamentu, ki je bil deset centimetrov širok in ki je v premeru meril centimeter, ko je bil zvit.

Pa tudi tiskarji znajo pokazati nekaj slučnega. Okoli sto let je, od- kar so izdali posebno izdajo Ro- chefoucauldovih maksim. Strani v tej knjižici merijo kvadratni palec, na vsaki strani je 26 vrstic in v vrsti največ štirinštirideset črk. F. M.

RAZNE ZANIMIVOSTI

Moderna pepelka

Nekoč je živela v Zagrebu dekla- ca. Oče ji je bil lastnik bara, v ka- terem je najraje sam popival. — Mati ji tudi ni bila dosti pridja; ni poznala in ni hotela poznati za- konske zvestobe. V takem ozračju je živela in rasla mala Stefica. Ko ji je bilo 20 let, je oče, pijan kakor običajno, ustrelil svojo že- no in se sebe. ako je ostala Stefi- ca sama. A ni obupala. Dasi še o- trok, je vodila zajtrkovalnico svojega očeta dalje in si pri tem toliko služila, da ji ni bilo treba stradati, celo obisk v kinu si je od časa do časa dovolila. Ni dolgo od tega, ko je brala Stefica, ki se je bila v tem času razvila že v de- kle, v listih vest, da zbira posebna komisija fotografijo lepih deklet, izmed katerih se izbere najlepša, ki jo bo dal kinematografsko po- djetje «Panama» izučiti za ki- nematografsko igralko. Bolj iz lju- bezni do kino-umetnosti ko pa iz prepričanja, da zmaga, je Stefica vpeljala svojo fotografijo. In, glej! Stefica je prišla v odsek šestih tekmovalk, pri strožjem pregledu je tekmovala le še z drugima dva- ma in končno jo je komisija iz- brala kot najlepšo Jugoslovanko. Toda, ni dovolj. Podobne komi- sije so bile tudi po drugih državah v Avstriji, Nemčiji, Franciji, Gr- čiji itd in povsod so izbrale izmed najlepših najlepšo. Tako so prišle tekmovalke pred zadnjo, najstrož- jo komisijo, da ta izbere med vse- mi temi najlepšo. In zgodilo se je, da je zmagala Stefica Vičadič tu- di v tej tekmi in dobila k svojemu priliku «Miss Jugoslavija» še na- slov: «Miss Evropa». Sedaj je Ste- fica zaprla bar in se popolnoma posvetila umetnosti. Ze sedaj do- biva 100 dolarjev na teden in je skoraj bolje plačana kakor kak minister. Stefica je na najboljši poti, da pride kakor po pepelki v pravljici, tudi po njo če že ne kak kraljevič, ker je teh precej malo, pa vsaj kak grof ali milijonar.

Ekspedicija na Wranglov otok
Svojsas je nastal med Ameriko in Rusijo spor radi Wranglovega otoka, ki se nahaja severno od Si- birije in pripada Jakutski sovjetski republiki. Amerika je namreč trdila, da je otok njena last, dočim je Rusija trdila nasprotno. Vendar pa je bil spor mirnim potom po- ravnan v prid Rusije. Nato je so- vjetska vlada poslala na otok go- tovo število osvobodilcev, ki so tam dvignili sovjetsko zastavo in s tem zapečatili lastninsko pravico Zve- ze sovjetskih republik do otoka. Koncem leta 1926. se je stalno na- selilo na otoku nekoliko družin Eskimov, ki so tako postali edini prebivalci otoka in obenem držav- ljani Zveze sovjetskih republik.

Ker se ta majhna naselbina (maj- hna je v pravem pomenu besedo- kajti šteje komaj 62 duš) smatra za pionirje sovjetske državne ideje v ledenih pustinjah Severnega morja, je rusko letalsko društvo «Aviohim» sklenilo, da odpošlje letos na otok posebno zračno ek- spedicijo, ki naj ugotovi, kako se godi naseljenecem, ki žive popolno- ma ločeni od ostalega sveta. Ek- spedicijo bosta gmotno podpirali družba državne trgovske mornari- ce in vojna aviacija. Na razpo- lago ji bo stavljeno posebno letalo, ki bo skrbno opremljeno z vsemi potrebščinami za dolgo potovanje. Ekspedicija bo odinila koncem julija iz Vladivostoka, ki je oddal- jen od Wranglovega otoka 4.900 km v zračni črti. Radi velike raz- dalje bi letalci ne mogli izvršiti potovanja v enem samem poletu, zato bo proga razdeljena na štiri postaje. Prva postaja je Nikola- jevsk, ki je oddaljen od Vladivo- stoka 1.050 km. Ta proga gre pre- ko Japonskega in Ohotskega mor- ja. Drugi polet, ki se bo vršil na progi Nikolajevsk — Petropav- lovsk na Kamčatki, je najtežji, ker bodo letalci morali ves čas leteti nad suho zemljo, dočim more leta- lo pristati le na vodi in ledu. Veli- ko lažji bo tretji polet od Petro- pavloska do mesteca Oljutorsk na obali Beringovega zaliva; ta proga je dolga samo okoli 800 km. Pre- cejnje težkoče bodo morali letalci premagati tudi na zadnjem delu potovanja od Oljutorska do Wrang- lovega otoka, ker bodo morali leteti kakih 200 km nad odprtim morjem; ta proga je dolga kakih 900 km. Letalci se bodo ustavili na otoku do prvih dni avgusta; te- kom tega časa bodo raziskali vso ondotno pokrajino v krogih od 300 do 400 km od otoka. Organizatorji ekspedicije upajo, da bo ob tej pri- liki odkrit kak nov del zemlje. Le- talo, s katerim bo ekspedicija iz- vršila nevarno potovanje, bo celo iz trdega aluminija in bo zgrajeno tako, da se bo lahko dvigalo ali pristalo toliko na vodi kakor na ledu; opremljeno bo z dvema mo- torjema po 400 konjskih sil. Drzni letalci bodo vzeli s seboj zadostno količino hrane, hrane in bodo preskrbljeni tudi z rezervnimi deli motorja, to za slučaj, ako bi jih med potovanjem doletela kak ne- sreča. Na povratku se bodo nalo- žili z dragoceno kožuhovino, ki so jo gotovo obilo pripravili naselje- nci, ker žive skoro izključno od lo- va. Z drugo hrano so bili zadostno preskrbljeni še ko so se priselili na otok. Tedaj so bili tudi preskrblje- ni z orožjem in strelivom za dve leti.

Patiš poročena.

Te dneve se je poročila znamo- nita filmska igralka Peggy Hop- kins Joice v Palmbeachu v Flori- di (Zedinjene države) z milijonar- jem C. A. Wheelerjem. Ta poroka je radi tega znamenita, ker je Wheeler že peti mož igralki. Prej- šnji štirje možje Everet Archer, Philbrick Hopkins, Stanley Falce in grof Morni so bili tudi milio- narji. Iz vseh prejšnjih zakonov si je nabrala Peggy tako premože- nje, da velja za najlepšo in najbo- gatejšo žensko v Hollywoodu, sre- dišču filmske industrije v Kalifor- niji. Amerikanci, ki ljubijo stave, so že stavili precejšnje vsote, v ko- likem času se poroči lepa Peggy s svojim šestim milijonarjem, čigar priimek se bo moral začeti s črko Z, kajti doslej je se še precej držala abecednega reda: Archer, Hopkins, Foice, Morni, Wheeler.

Loterijske številke

Izžrebane dne 10. aprila 1927:

BARI	81	69	45	16	54
FIRENZE	37	81	42	41	68
MILANO	42	69	36	14	58
NAPOLI	69	66	7	60	76
PERMO	71	81	24	65	45
ROMA	46	11	80	66	51
TORINO	51	54	79	81	36
VENEZIA	60	61	15	48	17

DAROVİ

V počastitev spomina blagopok. dr. Otakarja Rybafa so darovali Postojnki L 233.20.

Zavednim darovalcem, ki ne opu- stijo nobene prilike, da bi se ne spomnili naših malčkov, prav sr- čna hvala!

Vsem prijateljem in dobrotnikom «Goriškega društva» voščimo tem- potom vesele in prijetne Veliko- nočne praznike.

PODLISTEK (78)

V. I. KRIZANOVSKA:

NEMEZA

ROMAN

— Čemu jočeš, mama? jo je vprašal končno, ko

Velikonočna priloga „Edinosti“

Deci za Veliko noč

S cveticami je posejana,
od daljnih sanj je stkana —
Velika noč.

In kamor se oko zasanja,
stotisoč nam glasov pozvanja —
Velika noč.

In s slednje bilke sveže trate
svoj blagoslov usiplje nate —
Velika noč.

Sreč prepoldno je; v omami
ga vodi daleč nad zvezdami —
Velika noč.

Da duša vam bi mirna bila,
v veselju se v očeh iskrla —
Velika noč.

to naša srčna so voščila!

Fran Zgur:

Zagrnila pomlad ob ežje...

Zagrnila pomlad obrežje
v bleščajih boj je svetlo zelenilo;
zdar vrbe mlade vse so težje,
obil jih solčnih žarkov dež je —
do tal jih hrepenenje je sklonilo...
v beg hitrobožni, val vodice
prta ljubezni govore: —
Rodilo solčno jih oko,
ki zre snovanju bitij v dno...
Čuj lutnje glas, sladk gre v vas,
čez vrbe, sinji zrak in vodo —
Si li močan? Zrel za svobodo?
Sreč — bi slap ljubezni pilo?
Oči — pred ognjem ne bi skirilo?
Zdar slutnje čas, zdar lutnje glas,
razgaljen je ljubezni kras!
Ozdravi lutnji se, ozdravi
in sladki ponos valovi
v objem te pomladanske slutnje —
in v hrepenenje daljno — lutnje...

Velikonočna slika

Čdelmek iz Reymontovega romana „Kmetje“. — F. B.

Poti so bile že prazne in temne,
v hišah so ugasele luči. Zadnji
ljudje so hiteli mimo, pred
cerkvi so se tri vozovi, pred
njimi so stali izpreženi konji;
iz temine je bila slišna sapa nosic
in stopanje kopit, od zvoni-
ku so se temno odražale plemiške
kočije.

Ana je v cerkveni veži še enkrat
popravila nekaj na svoji
jupici, in ko je ruto spustila po
hrbtu, se je začela z vso silo pre-
privati k sprednjim klopem.

Cerkve je bila natlačeno polna,
ljudstvo je valovalo, sum
mrmrajoče molitve, vzdihov,
kašlja in poltihih pozdravov je
trepetal v prostoru, da so za-
stave, ki so bile z drogov pritrje-
jene ob klopi, in smrečice, ki so
krasile oltar in stene, trepetale.

Jedva se je izrinila do svojega
prostora, da je duhovnik začel
maševati; iz množice se je čul
tu pa tam glasen vzdih in pogo-
sto so se v molitvi razširile roke;
ljudstva je padlo splošljivo na
kolena in se zgostilo še bolj; z
ramo ob rami, z dušo ob duši so
klečali, in kakor v obširno polje
se je vrstila glava ob glavi, le
neštevilne oči so gledale kot me-
tuli je iz tem in tja valoveče
množice in se upirale v glavni
oltar, kjer je stal kip vstalega
Odrešenika; gol in s krvavimi
ranami je stal, z rdečim pla-
ščem ogrnjen in z badercem v
roki.

Nenavadna tiho je nastala
v cerkvi kakor v visokem poletju,
ko solnce ogreva polje, veter
potihne, upognjeno klasje
šepeta med seboj in se le nekje
v višavi modrih nebes glasijo
pesmi skrijančaka...

Prečastiti je pričel pridigova-
ti, v cerkvi je nastal šum, zakaj
ljudje so se dvignili s kolen in
se natrpali okoli prižnice, glave
so dvignili in uprli oči v duhov-
nika, ki jim je pravil o Zveličar-
jevem trpljenju in o tem, kako
so ga grozoviti Judje križali, ker
je prišel, da bi svet odrešil, dal
zatrinit svoje pravice in po-
magal ubožcem. Krivico, ki se
je zgodila Gospodu, je predložil
ljudstvu tako živo, da je marsi-
kateremu planila kri v glavo in
se je več nego ena kmečka pest
grozeče stisnila, medtem ko so
kmetice glasno ihtele in imele
opravila z nosom.

In ko je nato duhovnik pred
oltarjem pričel peti pesem vsta-
jenja in so ga orgle spremljale
z močnimi glasovi, ko so zvo-
novi glasno zavriskali in je pre-
častiti stopil z najsvetejšim za-
kramentom v rokah po stopni-
cah med ljudstvo, obdan od mo-
dikastega dima kadila in zvo-
nenja zvončkov, se je dvignila
iz grl ena sama pesem in v vz-
hičenju je planila množica za
zibajočim se nebom...

Obšli so notranost cerkve,
počasi, korak za korakom, v
grozni gneči, pojoči iz vsega grla
in orgle so donele neprestano in
zvonovali so peli.

Aleluja, aleluja, aleluja! je gr-
melo po cerkvi, stene so se tres-
le, vsa srca so pela, vsa grla so
pomagala in vroči, s čuvstvom
prepojeni glasovi so se dvigali
v zaletu, krožili pod obokom
cerkve in uhajali v pomladno
noč.

Tik pred polnočjo je bila služ-
ba božja končana, ljudstvo je
podvzvalo iz cerkve... Ljudje so
šli v skupinah ob straneh ceste,
ki je bila v noči komaj vidna.
Mesec je bil zašel, nebo je zelo
potemnelo. Oblaki so se premi-
kali čez nebo in pokrivali zdaj
pa zdaj temno modre kosce neba,
na katerih so blestele daljne
zvezde.

Maksim Gorki:

Mati

Imel sem prijatelja, ki je bil
še mlad, ko ga je težko preisku-
sila usoda. Bil je človek, ki ni
poznal strahov, zato je tudi
dospel naravnost tja, odkoder ni
več vrnitve... Moj prijatelj je
imel mater, trinidesetletno
starko, na katero je že čakala
smrt za vrati. Istega dne, ko
sem prejel zlo vest, kaj se je
zgodilo mojemu prijatelju, sem
prejel tudi pismo od njegove
matere. V tem pismu mi je na-
znanjala, da me bo njen sin ob-
iskal. Priporočila je mojemu
varstvu njegovo dušo in njego-
vo telo in je vprašala, če morda
ni že prišel in kako se kaj ima-
va. Ko sem prebral pismo, sem
gledal pr trenotkov to malo,
bolno, staro ženo pred seboj.
Videl sem ugasel pogled, ki je
razodeval neizmerno ljubezen do
svojega sina in mislil sem nato,
da napolnjuje skrb za njegovo
srečo celo njeno življenje.

Ali naj ji razodenem grozno
resnico? Resnice človek ne mo-
re prenesti. Take resnice nam-
reč, ki prežene vso groznost iz
človeške duše. Ti resnici kličem:
Bodi pozdravljena!

Toda poznati tudi drugo re-
snico, ki pade na glavo kot ka-
men in nam vzame možnost, da
bi živeli ter nas umori.

Ce povem materi, da je njen
sin izgubljen za vedno, tedaj jo
umorim. Saj je pol svojega ži-
vljenja zastavila za dobro svoje-
ga sina! In danes, na pragu
smrti, naj izgubi vsaktero upa-
nje, da njen sin ne potrebuje te
ali one pomoči, da se mora za-
naprej sama bojevati in sama
zmagovati? In nji, ki čaka zma-
ge, naj vržem trde besede v
obraz:

«Tvoj sin je padel!»
Nikdar! Raje bom lagal.
Posnel sem pisavo svojega
prijatelja in pisal pismo za pi-
smom, in slednjega sem začel:
«Draga, ljuba mamica!»

In odgovarjala mi je pristržno
in toplo in je prosila mene, me-
ne, naj se varujem soterih stvari.
Jaz pa, ki sem posnemal pi-
savo njenega sina, sem ji pisal,
da sem zdrav in da mi gre dobro
na svetu, odpisoval sem ji uspe-
he, ki jih dosegam v življenju
in v družbi, sem ji zagotavljal,
da se bom ravnal po njenih na-
svetih. Odgovarjala mi je vsa
vesela:

«Moj dragi edinec. Še nikoli
niš bil tako pristržen do mene,
kot zdaj v teh pismih. Bog te
blagoslovi!»

Trudil sem se, da sem zopet
naslikal z najljubšimi barvami
svojo srečo in svoje veselje, ko
imam tako dobro in tako pobož-
no mamico.

Odgovorila mi je:

«Materi, ki ima tako ljubega
sina, je lahko umreti.»

In umrla je v veri v srečo svo-
jega sina ravno v onem trenot-
ku, ko je ta zapustil ječo in se
napotil v prognanstvo, ki ne po-
zna vrnitve.

Slavko Slavec:

Dalja in dom

Iz živo pečenih se tujih valov
do tihega rad bi zavozil zaliva,
ne mami več duše mi dalja varliva,
čolnč domotožja me pelje domov.

Sladko se domati nasmeje mi krov,
vse tihe mi čare nanovo razkriva
in duša se z njimi opaja, uživa,
v stotisoč zapreda se bisernih snov.

A komaj zaprede, zamreži se vanje,
že je kve iz dalje močoten poziv,
iz duše potrga umerjene ganje

in kot bi vihar me v veselje podil,
čolnč se mi vrača na morje brezdane...
In to bo vrnilo se, dokler bom živ?

Fran Zgur:

Usoda

Izraza hočem, ki naj trd
objel bi vés moj gnév in srd —
Da bi kot blisk razsvetluječ,
pregnal mi duše temno noč...

Izraza ni... Zda duh in kri
obupno z mano se bori —
Od burje jaz sem dvigan val,
ki ga nazaj pehá obal!

Pastirček

Po Andersenu. — F. B.

Živel je princ, ki je imel zelo
majhno kraljestvo, toda zadosti
veliko, da bi se lahko poročil, in
poročiti se je hotel.

Nekoliko drznosti je bilo pač
treba, da bi dejal cesarjevi hče-
ri: «Ali me hočeš?» Toda to je
pač smel, zakaj njegovo ime je
bilo znano po vsej zemlji na
dolgo in široko. Na stotine prin-
cezinj bi bilo njegovo snubitev
z veseljem sprejelo. Toda, po-
glejmo, kaj je naredil.

No, zdajle bomo slišali!

Na očetovem grobu je rasel
rožnat grm. Prav zares, zelo
lep rožnat grm. Vsakih pet let
je cvetel, a je pogljal eno samo
rožo, ki pa je tako lepo vonjala,
da je človek ob njenem duhu
pozabil na vse križe in težave.
Imel je tudi slavčka, ki je znal
tako lepo peti, kakor da so vsi
najlepši napevi v njegovem grlu
skriti. To rožo in tega slavčka
naj bi dobila princezinja. Ptič-
ka so deli v srebrno kletko, ro-
žo pa na srebrn krožnik in so
oboje poslali princezinji.

Cesar je dal vse skupaj nesti
v veliko dvorano, kamor se je
bila princezinja pravkar poda-
la, da bi z dvorjankami igrala
znano igro: «Obisk pride». Ko
jih je zagledala in še ni vedela,
kaj nesejo, je od veselja zaplo-
skala z rokami.

«O, če bi bila mačica!» je de-
jala — in je zagledala krasno
rožo.

«Ah, kako krasno je nareje-
na!» so vzklile dvorjanke.

«Več nego krasna je», je dejal
cesar, «ona je prečudovita!»

Princezinja se je je dotaknila
in je skoraj zaplakala.

«Fuj, saj roža ni umetna, am-
pak sveža!»

«Počakajte», je dejal cesar,
«da pogledamo, kaj je tu notri,
predno se razjezite».

Prikazal se je slavček. Pel je
tako lepo, da niso mogli najti
ničesar, v čemer bi mu naspro-
tovali.

«Krasno, divno!» so vpile
dvorjanke.

«Kako me ta ptič spominja na
lepo petje pokojne cesarice», se
je oglasil star dvorjanik.

«Da», je vzdihnil cesar in jo-
kal kot majhno dete.

«Ta ptič je gotovo umeten», je
dejala princezinja.

«Ne, to je živ, pravi ptič», so
ji dejali.

«No, izpustite ga, naj izleti!»
je dejala princezinja, ki ni ho-
tela nič slišati o princu.

Ta se ni dal preplašiti. Po-
mazal si je obraz z rjavo in
črno barvo, potegnil kapo glo-
bokno na oči, potrkal in vstopil.

«Dober dan, cesar», je pozdra-
vil. «Ali bi ne mogel tu na gra-
du vstopiti v službo?»

«Oh, tu jih je toliko, ki si išče-
jo službe», je dejal cesar.

«Ali, počakaj malo. Enega pa
resnično potrebujem, da bi mi
pasel svinje. Zelo veliko čredo
jih imam».

Tako je sprejel princ službo
pastirja cesarjevih svinj. Dali
so mu malo sobico poleg svi-
njaka in tam je moral ostati.
Ves dan je sedel in delal in ko
se je storil večer, je bil majhen
lonček izgotovljen. Na lonček
pa je pritržil okrog in okrog
kraguljčke, ki so peli, ko se je
v loncu kuhalo:

«Kralj kraljico vpraša,
kje bo jutri maša...
Gori na planinci
pri sveti Katarinci».

Največje čudo pa je bilo, da
si lahko držal prst v soperi, ki
je puhtela iz lonca, in si takoj
vedel, kaj kuhajo v vsej deželi.

To je bilo pač nekaj drugega
nego roža.

Princezinja se je šla izpreha-
jati s svojimi dvorjankami, za-
slišala je pesem in postala. Bila
je vesela, ker je poznala na-
pev in je pesem tudi sama po-
gosto igrala na klavir. Bila je
edina pesem, ki jo je znala i-
grati, a še to z enim samim
prstom.

«To znam tudi jaz!» je vzklil-

nila princezinja. «To mora biti
izobražen pastir. Pojdite in
vprašajte, koliko stane njegovo
nenavadno godalo».

Ena izmed dvorjank je mora-
la iti k njemu, toda preje si je
obula koklje.

«Koliko zahtevaš za lonec?»
ga je vprašala.

«Deset poljubov od princezi-
nje», ji je odgovoril.

«Bog obvari!» je zavpila dvor-
janka.

«Manj ne vzamem», je odgo-
voril pastir.

«No, kaj je dejal?» je vpraša-
la princezinja.

«Tega ne morem povedati», je
odgovorila dvorjanka; «nekaj
strašnega!»

«Pa mi pošepeti».

In pošepetala ji je.

«Poređen je», je dejala prin-
cezinja in je šla naglo dalje.

Komaj pa je naredila nekaj
korakov, ko so zapeli kragulj-
čki tako ljubko:

«Kralj kraljico vpraša,
kje bo jutri maša...»

«Čuj», je dejala princezinja,
«pojdi in vprašaj ga, če hoče
deset poljubov od moje dvor-
janke!»

«O ne», je dejal pastir. «Deset
poljubov od princezinje, ali pa
obdržim lonec».

«Kakšna grda stvar je to!» se
je hudovala princezinja. «Toda
vsaj zakriti me morate, da nih-
če ne bo videl».

Dvorjanke so vstopile v krog,
razpele obleko, pastir je dobil
deset poljubov, princezinja pa
lonec.

No, to je bila sreča. Ta večer
in ves drugi dan je moral lonec
kuhati. Niti enega ognjišča v
mestu ni bilo, da bi princezinja
ne vedela, kaj kuhajo na njem,
bodisi pri ministru ali pri za-
dnjem čevljarju. Dvorjank so
plesale in plesale z rokami.

«Mi vemo, kdo kuha sladko
juho in peče štrukelj. Mi vemo,
kdo kuha krompir in močnik.
Kako krasno! Kako lepo!»

«Res lepo!» je vzklila pr-

«Toda o tem molčite; jaz sem
cesarjeva hči».

«Niti besedica ne pride iz na-
ših ust», so zatrjevale.

Pastir pa ni mogel živeti, če
ni vedno kaj delal. Predno je
minil dan, je naredil hrestalico;
če jo je vrtel, so doneli vsi valč-
ki, polke in mazurke, kar jih je
bilo znanih od stvarjenja sveta.

«To je čudovito», je dejala
princezinja, ki je šla mimo. «Ni-
koli še nisem slišala tako lepo
igrati. Pojdi in vprašaj, koliko
stane to godalo. Poljubov mu
ne dam».

Dvorjanka je vprašala, pastir
— ki je bil, kakor veste, princ —
je odgovoril: «Sto poljubov od
princezinje zahtevam!»

«Saj je norec!» je dejala prin-
cezinja, ko je to slišala, in je šla
par korakov, ko je zastala. «To
moram imeti», si je dejala. «Če-
mu sem pa cesarjeva hči? Reci
mu, da mu dam deset poljubov
kot večerj; druge dobi od mo-
jih dvorjank».

«Tako nerodno nam je, so se
brallle dvorjanke.

«Tik-tak!» je zavpila prin-
cezinja. «Čemu pa vam dam hra-
no in plačo?»

Nič ni pomagalo. Zopet so
morate iti k pastirju.

Pastir je bil neizprosno.

«Dobro», je dejala princezinja
jezna. «Zagradite me, da naju
kdo ne vidi!»

«Kaj neki pomeni ta gneča
pri svinjaku?» si je mislil cesar,
ki je gledal skozi okno. Nastavil
si je očala na nos, a še ni
mogel prav videti. «Tam doli
imajo zopet dvorjanke kaj po-
sebnega. Moram iti pogledat!»

Presneto, kako se mu je mu-
dilo!

Ko je prišel na dvorišče, so
bile dvorjanke tako zamaknje-
ne, ko so štele poljube, da ga
niso opazile. Postavil se je na
prste in pogledal, kaj se godi.

«Kaj pa je to?» je zavpil, snel
z nog svoje copate in jih začel
pretepsti.

«Proč!» je vpil. «Ven iz moje
države!»

Iznana sta bila princezinja
in svinjski pastir.

Princezinja je stala na cesti
in jokala, pastir je kiel, dež pa
je padal v gosti plohi in ju je
močil.

«Ah, jaz nesrečnica!» je sto-
kala princezinja. «Zakaj nisem
vzela princa, ki me je snubil!

Ah, kako sem nesrečna!»

Pastir pa je stopil za drevo,
obrisal si je madeže z obraza,
vrgel raz sebe grde cunje in v
lepi princovski obleki je stal

pred njo, da se mu je ona, ho-
češ, nočeš, morala prikloniti.

«Tako daleč je prišlo, da te
moram zaničevati», je dejal
princ. «Poštenega princa nisi
hotela. Rožo in slavčka si zav-
gla, pastirja pa si za ničvredno
igračko poljubovala. Kar si za-
služila, to si dobila».

Sel je v svoje kraljestvo, zaprl
vrata in porinil zapah, da je
princezinja zunaj ostala in brid-
ko plakala...

Fran Zgur:

Marko

Legel Marko letni dan je v travo,
na počinek in na sanek tihi.

Šarec verni čuva gospodarja
hrče, travo trže in se pase —
ali noče san da pride Marku...

Misli, kači dve sta mu na sru —
Prva: kača — Rakanda devotka;
druga: kletev do neba visoka!

«Joj, kako on vzbuja je devotko —
Iz oči pa šle je strel žive,
a iz ust besede šle predrzne,

in mu v duši bujni pokončale
cvet ljubezni, smiljen in bosiljak
in zamrle sladki spev slavulja...

Joj, Rakanda, kača, guja, ljuta!
Ali jaz sem skrajšal te za roko
in s krvjo obil ti bog grlo —

Kača ljuta, da te bog ne vidi!
Misel njemu druga v prsih sijot: —
Kaj mi Musa Kesedžija hoče?

Hej, pobratil z zemljo sem ga črnot!
Kaj mi Musa Kesedžija hoče?
Hej, pobratil zemljo sem ga črnot!

Kaj razbojnik Musa Arbanasa?
Hej, odkrnil sem z vratu mu glavo,
in poslal sem vrugu ga v naročje —

z njim vse druge roparje stambuljske!
— Misel v duši zdaj mi je edina:
volja, moška čast in vera trda!

Vstane Marko, plane šarcu v sedlo —
vajet stisne, gleda v solnce, reče: —
«Hej, ljubezen — vetrov me prodana!

Svet lažniv je in spreminja lice
in prijateljstvo — visi na lasi —
Radost — blisk je, ki ga noč pogoltnel!

Ljuba — zmija mi visi ob strani;
čestopis in buzdovnan kovani —
Ta sta meni verna pobratima,

Šarec, moj prijatelj je edinil!»

Plane Šarec, kakor iskra živa,
v blesku solca plapolna mu griva —
poje podkev z Vilo na planini!

Ivan Zgur:

Veseli in jasej azur...

Veseli in jasej azur,
meglic gredo tam ceste —
Zdar ptiček vsak je trubadur
in ptičke so neveste.

Hej, misel jasna, bel golob
je k solcu poletela,
tam zdravja si čez kupe rob
nalila je vesela!

Izpod nebeskih sinjih cest
napila je zdravico:
Naj ptiček ptički, ženin zvest,
v stan vzame si ženico.

Zaljubljen vrabček do ušes
zasnubil je vrabuljo —
Splul samček pisan v svatji ples
s sinčiko — klepetuljo...

Franco Bevk:

Pogovor na verandi

Pomlad je bila, nebo vedro in
jasno. Ni bilo tiste bridke jasnine,
ki je včasih v jeseni, ko oko zama-
nišče opore v brezdanji globini neba.

Po nebu so bili razsejani oblaki,
lahki kakor kosmiči, ob robovih
prozorni. Oko se je odpočilo na
njih.

Na vrhu zelenega hrička je sta-
lo eno samo drevo, to drevo je bilo
obsejano

Veliki petek
naslovljen izrezejem.

Veliki petek... Dan vseh bolčin, umni ljubezni kralj je, božji Sin... V hram božji vthotopil se je mrak, vzdih se težki, grobno je molčanje vtopilo prvi zmučenih marmranje — Tihoto grobno, moti plah korak... Svečanost, ki jo duh potiri le čuti, zagrinja božji hram ves v čut sladak: — v nadzremske sreče blažene peruti! — Množica moli in na prvi bje, globoko križa se in lice krije... A duši moji se zazdi: — Glej, črni šal razstrgal Krist od vrha je do tal, in stopil pred molačo je množico, zavzdignil je in posvaril z desnic: — "Zakaj, čemu mi kri je na dlane? Zakaj mi hram prebode in ljubezni? Napuh, zavist gnezdil v prsih, greh, strasti pekla vas vro valovi jeznil! Od moje ste zašli poti postavle, na ustih med, a duše ste lokavle! — Sreč vam je nečistih misli gnezdil, v močvir, ljubezni ste zavrgli zvezd! — Ko množica zasliši tožbo to, vzroji, in se nad Krista spravi, in bje ga po licu, sveti glavi, vanj pljuje in mu govori tako: "Kaj ti učiš boš nas?" — In rane nove, odpro iz svete se strani Njegove...

Pesmi Srečka Kosovele
Odbor za izdajo pesmi Srečka Kosovele v Ljubljani je pregledal literarno zapuščino pokojnega pesnika, našega kraškega rojaka, in je izbral iz obširnih rokopisov približno šestdeset pesmi, katere je uredil filozof Alfonz Gspan ter jih povezal v enotno zbirko.

Knjiga izide že v začetku meseca maja. Imela bo lično zunanjo opremo, štela bo okrog sto strani, prinese tudi Srečkovo sliko z življenjskimi opombami. Odbor se je držal načela, da zbirka zaenkrat ne potrebuje uvoda, ki bi tolmačil pesnikovo delo; sklenil je položiti pesmi pred javnost takšne, kakršne so bile. Saj je bil pokojni Srečko tako pristen otrok naše razbice dobe, da ga bo vsak sodobnik razumel in z lahkoto čital. Kakor nihče med najmlajšo slovensko slovstveno generacijo, je Srečko v svojih pesmih pokazal strašni prepad med duševnimi stremiljenji in med "ozo gmoči, ki zaposluje človeka našega časa. Izrazil je ta razkol na svoj poseben način v pesmih, kjer opeva konec Evrope, deloma pa tudi v sonetih, ki podajajo — kakor pri Prešernu in Ketteju — najpopolnejšo podobo Srečkove notranjosti, njegov življenjski nazor, ki je za 22-letnega mladeniča krepko izčiščen in izkristaliziran.

Pesmi so razdeljene na štiri oddelke z epilogom. Uvod prinaša pesem v prozi "Rad bi povedal", kjer precizira Srečko svoje razmerje do sveta, ljudi in prirode; bolj kakor ljudje ga razumejo bori na gmajni in grmi za skalami. Sledi krepka, v širokem slogu napisana "Balada", v kateri podaja pesnik zgodovinsko usodo slovenskega peveca, ki pride, zapoje in nalije srca s pelinom.

Prvi oddelek obsega impresivne motive. Tu vidimo Srečka v začetku deloma še pri polni življenjski moči. Zbirko odvarja dvokitična pesem "Jutro na gorah", ki se bere kakor pejsaž z naše domače zemlje. "Planine kipe v nebo; pesnik si želi nanje, med sive ostrine in sive vrhove, zakaj tam se počuti kakor blizu Boga. Takoj za tem se oglašijo nežni erotični motivi s silitim "Plesu v rdečem". Z lahkimi prehodi prehaja prvi oddelek v drugo strujo melanholije in resignacije, dokler ne izzveni v "Vetru" v kipno sliko pokopališkega nočnega razpoloženja, s "Predsmrtnico" pa v duševno bol mladega človeka, ki čuti, da bodo vsi dosegli svoj cilj, le on ga ne bo dosegel...

Drugi oddelek obsega kraške motive. Po večini so to pejsaži, pomečani z rezkami o strga Krasa; te poteze so tem bolj ostre, ker jih uvaja skoro povsod lirični nastroj subjektivnega pesnikovega razpoloženja. Iz te pesmi čutiš selesenje skrivnostnih borov na gmajni; v drugi vidiš bedno kraško vas s sestradano družino, kjer nimajo otroci kaj jesti, medtem ko vira burja skozi lino. Druge se ti odpre rdeča sipina z živino, ki se napaja ob kalu in jo je zbudil iz tope zamaknenosti v vodo šele topot stopinj. Višek v tem razpredelku pa tvori pesem "Kdo je hodil?", v kateri je izplakal pesnik vse gorje našega trpljenja. V legendi "Oreh" izzveni konec grenko, a tolažilno.

V tretji oddelek je urednik zbirke vstavljal prehodne motive iz impresivnosti. Pesnikova duša začenja čutiti potres, ki preti z uničenjem starega sveta. Prva pesem tega dela je še mirna in

obeta tiho luč, ki posije na človeka in njegovo delo; druga, kjer prihaja vihar nad majhno drevo, že naznanja katastrofo. Tako se pesnik proti koncu tega dela obrača z "Molitvijo" k Bogu in prosi, naj pride med nje, ki so v tragedije sveta zajeti... Ti akordi postanejo pozneje še obupnejši. Iz groze ni izhoda. Na poti skozi tesno ulico v velikem mestu vidi pesnik neizprosno usodo najnižjih in najbednejših. Žene hite z lončki, v katerih nosijo kosilo svojcem. In odpre se mu vidik ob "Orjaškem kolesu", v katerem se vrtili vse živo na svetu: roke mole kvišku v procesiji, črni možje padajo na tla. "Na pomoč, na pomoč!" — to je vzklík, ki se mu izvije iz prsi.

Četrty del prinaša sonete. V prvih dveh, ki nosita naslov "Sad spoznanja", odgrinja pesnik zavese svojih notranjih doživeti. To se je lomilo v njem, ko ga je objelo spoznanje! Nevihta mu je razstrelila oltar, strele so padale, on pa je kopal od strahu in bojazni. A vse to je zadelo in obogatilo s spoznanjem samo njega — svet živi in se razvija naprej, tam zunaj pa hladni ponevni zrak.

V sonetih spoznamo Srečka kot celoto in pesniško individualnost. V nobenem drugem delu ne stopi njegova osebnost tako plastično pred nas kakor tu. Tu se izpoveduje o sebi, gleda človeka v najrazličnejših varijantah — spomni si na svoje brate-trpce, ki se morajo vdnjati s trdim ročnim delom, da lahko skromno živijo. Ta pot je dolga, a rodovitna in bogata. Pripravlja ga do izpovedi "Romar pod goro", kjer vidimo razgrnjeno celo njegovo življenje. "Kot duši nerazjasnjena sivina bežalo je življenje pred menoj, kot bridka, tužna pesem harlekina, ki ji sledi pijan, ubit heroj..."

To je tragični motiv bajazza, ki obseže celo Srečkovo življenje. Med ljudmi je bil vesel, smejal se je, v duši pa so se mu trgali plazovi obupa. Nekoliko tolažilna je njegova misel v prvem sonetu tega cikla, kjer pravi "Brat stopi v temo, ker tema je slá, roko do roke, srce do srca" — A naslednji sonet govori že drugače. Tam je romar pod goro in se zaveda, da ne bo prišel nikoli na vrh. "Vsak mora sam, ah sam doseči cilj, in pasti, če mu nedostaja sil..." To je tragično spoznanje mladega človeka, ki mora vsakogar pripeljati v obup. Tretji sonet je zopet za spoznanje mirnejši, iz njega se na koncu oglašajo resignirana struna, da življenje vendar ni bilo zaman, kajti "meni, meni se je razodelo". Četrty sonet pa izzveni v spoznanju resnice, da so poroti duše pribite in ne morejo več nazaj. Torej konec, tragičen konec, s katerim se življenje zaključuje za vedno.

Sledita še dva soneta "Bog", kajti s človekovo smrtjo se ni vse končalo. Razbit, obupan tava pesnik po svetu, zdvojni nad vsem in končno zakipi iz njega: "Dvigni se, duša, ubita, steptana, dvigni, zagori, zapoj do Boga!" In v naslednjem sonetu se ta krik zopet konča z vprašanjem: "Ali si Oče, ali si Brat, ki v slutnjah naših diš živis?" — Ter na koncu: "O, da mi spoznati je to enkrat — svetlejši in lažji bi bil moj križ!"

Če ne bi bil Srečko Kosovel zapustil nič drugega kakor te sonete, bi bilo vredno, da se njegova zbirka natisne in obrani našemu rodu. Ali napisal je poleg sonetov še veliko lepega.

Epilog prinaša tri pesmi: Proti človeku. Ecce homo in Ekstazo smrti. Še enkrat se oglašijo v prvi motiv blažne človeške borbe na zemlji. Kolesje se vrtili, se lomi, vse pada v nič. Eno samo oko gleda v tem kaosu na človeka, oko matere. "Ecce homo" je pesem transcendentnega kova in zveni že kot poluglas iz onstranstva. "Ekstaza smrti" končno objame misel naše nemoči, radi katere pada v prah vse delo evropskega človeka.

Pesniška zbirka Srečka Kosovele je ena najznačilnejših slovenskih knjig po vojni in hrani toliko literarno vrednega gradiva, da jo bo vzel v roke in z zanimanjem prebral preprost človek in izobraženec.

Knjiga je lično natisnjena. Naslovno stran je napravil znani dekorativni slikar Anton Gólmir Kos, sin pokojnega goriskega zgodovinarja. Naročila za naše kraje posreduje "Ženski svet", Trst, Casella postale 384 in podružnica v Ljubljani, Karlovska cesta 20.

† Srečka Kosovel: Trije svetli akordi
Trije svetli akordi močete veseliti, močete žalostiti, so se oglašili. A kakor na svečo kajfež bi pal so se spet potopili.

Kot ti akordi mladosti moje dnevi so ugasili. Po ulici grem, premišljam jih: ne vem, kakšni so bili...

† Srečka Kosovel: **Odšla je**
Odšla je; še slišim njen lahki korak. Še je v sobi njen zlati smeh, in še blešči pred mano trak, ki ga je imela v plavih laseh.

In v moji sobi bo tiho sedaj; nikogar ne bo, ki bi se smejal in ki bi govoril kot ona nekdanj sam s sabo bom in bom molčal.

Se vrne li še v ta tihi hram, da bo ves zlat od njenih las? Ah, zdaj sem v njem tako sam, [tako sam, zdaj mi je tako tesno in dolgočas.

† Srečka Kosovel: **O, ta gospod!**
(Francoški narodni motiv)
O, ta gospod, ne vem mu za par, pred Mantovo je pal; o groza! Če ne bil bi pal, pa bil bi živ ostal.

Bil je prižuden in pošten in lep; visok, statit; nikoli klobuka ni z glave smel, če ni bil pokrit.

O, to je bil miren in sladak kot je njegov oče bil; nikoli se preveč razburjal ni, razen, če se je srdil. Zavidal bi mu, tako je bil od vajakov objokovan. In tisti dan, ko je umrl, je živel svoj zadnji dan.

† Srečka Kosovel: **Na deželi**
Travniki svetloželeni, v mehko solnce potopljeni, veter v gozdni senci leži — žito ne šumi.

Preko baržunastih preprog stopam sam. Tam cvete glog. O, ko bi bila tukaj ti — Poljubil bi te na oči.

† Srečka Kosovel: **Pesnikom**
Pesniki, tihi prvoki v globinah gor — kaj čujete z daljnih bregov? Zvezda — o glejte! — se ni zgubila v teminah, kot božje dete se je vrnila domov!

Rože so dvignile glave spočite; ponosno kakor kraljice vsrkavajo sveži zrak, grm od skali deht, drevo je rošno, in zemljo spaja z nebom rdeči trak.

Stopil sem tudi jaz izpod skriljave strehe — Kras je kot borovo morje zadetel; rože, latniki, pod njimi sive lehe — vse drhtí, ves svet je oživel.

Iz korenin zapluli so sokovi po deblih v veje in od tam naprej, kot da se novi porajajo svetovi pljuska v meni radost in nima mej.

Iz teme vsilali sivi so orjaki — pozdravljene, pozdravljene gore, vi kameniti, dragi nam vojščaki, ki spečo silo čuti v vas srce.

Zvezda je prisvetila, vstala, o vstala, čez ves svet razlila svoj ommamni blisk. Pesniki, kaj so vam srca ob vinu za spala? — Pojte, vriskajte — saj blizu smo polmračni!

† Srečka Kosovel: **Pomlajevanje**
Zgodovina išče predvsem kvaliteto ljudi, malokdaj kvantiteto. Kajti samo veliki ljudje vnašajo v življenje ideje, ki svetlojo s svetlom bodočnosti v sedanost, samo veliki ljudje postavljajo človeštvu velike cilje.

Svojim telesnim potrebam, svojim nagonom ustreže človek kmalu, svojim duševnim potrebam nikoli. Dočim stremi telo k zadostitvi najnujnejših vitalnih potreb, išče duša trajnega zadovoljstva, harmonije in baš radi tega so prav za prav duševne potrebe one, ki gibljejo življenje ter ga pomlajajo.

To pomlajevanje pa stopa v svet z mladino. Ona začetkoma nezavedno, pozneje zavedoma stremi k novim ciljem življenja.

NAŠE REVIE
Izšla je 4. številka "Našega glasa" s sledečo vsebino:
Ljotz Kraigher: Matej in Matilda; Ivo Mihovilič: Uskrsli Hrist; Damir Feigel: Povest se začne; Stanko Bunc: Večerna; Tu-Fu: Zmagovalec; France Bevk: "Kdo je pijan?"; Branko Perović: Ponočna pesma; Radivoj Rehar: Iz belih lilij; Walthe Whitman: Pesem o meni (prev. Z. Vekarič); Fr. Bevk: Ponočni obiski (pripovedka z banjske planote); Janko Samec: Kovač; Branko Perović: Zalaz sunca; Znanost in vzgoja; Dr. Lavo Cermelj: Isaac Newton; dr. J. R.: Kdaj bo zmanjkalo ljudem na zemlji živeža? Zorko Jeličič: Po trnovskem gozdu (konec); Zj.: Društveni večer; — odetek za društvene večere; Tristan da Cunha, otok samotni; V. Šinkavec: Skrivnostni podmorski dogodki v Biskajskem zalivu; — Listek; Priroda: Borba za nevesto, Čudna jezera; — Obrazi: Archibald, Isaac Newton; — Drama: "Španska muha" v Gorici; — Pisma: O traktanju nove umetnosti; — Zapiski: Talijansko zanimanje za jugoslovensko umetnost; — Maksim Gorki: "Matli"; — "Druhal"; — Zgodovina bolgarske drame; — Ruski prevajalci; — Liriki rusi nel secolu aure; — Društva za prvo pomoč; — Sifilida; — Odmevi: Jakopič o Pilonu; — Brstje: Stari Bolé; — Bodiče: Našim prijateljem; — Staroškemu; — Naše slike: Jedan istriški slikar; — Čeh Franjo Cermak; — Naši spisi: Kitajska lirika; — Wald Whitman; — Smešnice in Listnica; — Slike: Milko Bambič: Vstajenje 1927; — Veno Pilon: Dve furlanski; — Franjo Cermak: Istarska majka; — Milko Bambič: Procesija; — Isaac Newton; — Lepota naših krajev; — Vrh Kanina; — Odetek za društvene večere; — Lepota naših krajev; — Na platnicah: Križanka; — Rešitev ugank iz 3. št.

Četrta številka "Ženskega sveta" vsebuje:
Obrazi in duše. XL. — Zofka Kveder-Demetrovičeva (Nadaljevanje) (Minka Govékarjeva); — Junakinja zvestobe; — Nadaljevanje. (Lea Faturjeva); — Pomladna; — Pesem. (Vera Albrechtova); — Ludwig van Beethoven. (Milena Vladimirova); — Utrinki. (Dora Grudnova); — Na pragu. (Po Strindbergu F. B.); — Hčerka; — Pesem. (Gustav Strniša); — Prostitucija. (Emmy); — Pomlad! (Marijana Kekaljeva); — Gospodinjstvo kot poklic; — Utrgan nagelj; — Pesem. (Mirko Kunič); — Izvestja: Po ženskem svetu, Materinstvo, Higijena, Kuhinja, O lepem vedenju, Iz naše skrinje.

DOGODILO SE JE
da ste zahtevali Pekatore, prejeli pa ste drugo blago, ki vam ni ugalalo. Sedaj dobite lahko makarone, špagete, šubjote in juhne vrste v zavojih po ½ kg z napisom Pekate. **Zahtevajte jih pri trgovcih!** 510

Vesele velikonočne praznike vsem cenj. odjemalcem pekarna Stepančič (509) Št. Peter pri Gorici 50

ZAHVALA
Podpisana se tem potom najpriznanejši zahvaljujeva gosp. dr. Francu Jakoniču zdravniku v Gorici, ki je s svojo strokovno spretnostjo poživljeno zdravilo najinega sinčka.

STOJANČKA
v zelo opasni, zavrtni bolezní ter ga rešil smrtne nevarnosti. GORICA, dne 14. aprila 1927. Dr. STOJAN in ŠTEFANIJA BRAJŠA.

"Konsumno društvo" v Banah naznanja vsem svojim gostom, da je danes preminul njegov večletni gostilničar **Ivan Macarol** Neumornemu delavcu bomo ohranili blag spomin. Bane, 16. aprila 1927. (513)

VOJNI OŽKOPOVANCI, ki želijo pospešiti se naročeno, svoježano predloženo preložo glade vojne izkade in reaktivitije, se lahko obrnejo na kopensko-vojni urad, ki se nahaja v Sežani, "Hotel Central" L. nadstropje. Omenjeni urad daje tudi najpomembnejša poiznanja v zvezi s tujimi vojnimi (pokojni) invalidom, vdomam l. t. d. Uredne ure: ob delavnikih od 9-12 in od 13-15 pop.; ob nedeljah in praznikih od 9-12. 457

Zobozdravnik
Dr. SARDOČ D.
ordinira v TRSTU
na R. L. Ljubljani 11. 11. 11. (od V. L. G. G.)
od 9-12 in od 3-7 458

Obiščite zbirko
STERNIN
v TRSTU, V. L. Ljubljani 11. 11. 11. (od V. L. G. G.)
od 9-12 in od 3-7 459

Obiščite zbirko
STERNIN
v TRSTU, V. L. Ljubljani 11. 11. 11. (od V. L. G. G.)
od 9-12 in od 3-7 460

Obiščite zbirko
STERNIN
v TRSTU, V. L. Ljubljani 11. 11. 11. (od V. L. G. G.)
od 9-12 in od 3-7 461

Obiščite zbirko
STERNIN
v TRSTU, V. L. Ljubljani 11. 11. 11. (od V. L. G. G.)
od 9-12 in od 3-7 462

Obiščite zbirko
STERNIN
v TRSTU, V. L. Ljubljani 11. 11. 11. (od V. L. G. G.)
od 9-12 in od 3-7 463

MALI OGLASI
BERLITZ-SCHOOL Via Fabio Filzi 23, pouk in prevodi v vseh jezikih. 455

Radiotelegrafija Nadaljevalni tečaj dnevi in večerni tečaj. Vpisuje se vsaki dan. Vse vrste aparatov za oddajanje in prejemanje s zaklopnicami ali kristalom. Oddajanje z aparatom Weathstone, sličen onemu v Spezziji, ki služi za izpise za dosego diplom. Zavod je avtoriziran od naučnega ministrstva, eden izmed najboljših v Italiji. Posebni tečaji za gospodine, ki želijo nameščenja na kopnem ali na morju. Zavod za dosego mest za naše diplomirane bodisi na kopnem ali na morju. Obiščite naš informacijski urad. Ravnateljstvo radiotelegrafije: zavoda "Alessandro Volta", Via S. Francesco 31 ali pri združenih zavodih "Battisti-Galilei" v Battisti 10. 346

MOTOCIKLISTI! V novoodprti prodajni Crenascoli, Via S. Lazzaro (za cerkvijo sv. Antona) dobite vse potrebščine. Motocikli Guzzi, Bianchi, Gilera, Harley-Davidson in Harlette (motor Puch). 316

IZVOZ. Razstaviti na VII. vzorčnem velesejnu v Ljubljani (2.—11. julija 1927) pomeni vpeljati in izvažati italijanske izdelke na Balkan. Posebni pogoji za prijave. Pojavnika daje Oglasi zavod Čehovin, Trst, XX Settembre 65. 498

KOLESA Stucchi, Legnano, Wolsit, Rapid. Specializirani kolesi za ženske in otroke. Ciklomotorji Malafida, D. K. V. Malafida, Sandart. Motocikli B. S. A. Delavnica za poprave. Tvrda Lantschner, Trst, Via Roma, blizu glavne pošte. 317

HISA št. 49, ob cesti Unec — Postojna, zidana l. 1912, s 7 prostori, 1 oral vrta, par korakov od državne meje, 20 minut od Rakeka, se prodaja za L. 28.000. Votič, Litija 17, Jugoslavija. 494

20-LETNA gospodinja, prodajalka, s 14-letno prakso, večja vseh trgovskih del, več jezikov in knjigovodstva, želi premeniti mesto, eventualno kot blaginčarka. Prevzame tudi trgovino ali podružnico, najraje na deželi. Naslov pri upravnistvu. 493

MOTORNKOLO A. I. S., angleško, perfektno, na vsako poskušnjo, se prodaja. Via Leo 15, Schlesinger. 495

GULIC ANTON, trgovec — Sežana in Senožeče, naznanja sl. občinstvu, da je premedil jestvinsko trgovino v Sežani v nove lokale na trg, poleg gostilne Smuc. Izbrano blago — konkurenčne cene. 497

HISA, prazna, z dvema sobama, sobico, kuhinjo, skladiščem in pritličje, se radi selitve ceno prodaja. Trst, Guardiella — Scoglietto 201. 499

SPALNO sobo in kuhinjo, iz trdega lesa, prodam. Trst, Guardiella, Sv. Ivan — Scoglietto 97. 500

KUHARICO išče slovenska družina brez otrok. Dobra plača in hrana. Takojšen nastop. Ponudbe "Kuharica" na tržisko upravnistvo. 501

POROČNE sobe, masivne, posebno močne, s popolnim jantvom 2.200. Türk, San Lazzaro 10. Pazite na naslov. 502

POROČNE sobe, popolne, 1200 ogledala z mramorjem, vzmeti 70, žimnice 60, drugo pohištvo, tudi posamezni kosi. Via Fonderia 12, I. desno. Piazza Ospitale. 503

LESNA žaga na gater in cirkularna, na prodaj. Nabrezina 221. 496

MATULJE — OPATIJA, blizu kolodvora, se ugodno prodaja velika gospodarska hiša z lepim posestvom za 120.000. Pojasnila daje: Anton Dukič, Radetič 44, Matulje.

A. MARC, urarna in zlatarna, Ajdovšcina 17, ima v zalogi vsakovrstne švicarske in druge ure, zlate in srebrne predmete. Sprejema v to stroko spadajoča popravila. Prvovrstno delo z jamčeno. Cene nizke. 463

ANGLESKO, nemško, jezik in korespondenca se poučujejo. Ufficio corrispondenza. Corso Garibaldi 4. 464

PREVODI, trgovski, tehnični, angleški, nemški, francoski, italijanski. Ufficio corrispondenza. Corso Garibaldi 4. Prepisovanje na stroj. 464

VZORCI, papirnati za ženske in otroške obleke, specializirani tailleurs, se izdelujejo. Atelier Chic. Corso Garibaldi 4. Kroatizacija prvega reda. 464

PRODA se radi bolezní pod ugodnimi pogoji v Jugoslaviji ob meji, novozidana prostorna hiša s trgovskimi lokali, stanovanjem in vrtom. V hiši je tudi poštni urad. Naslov pri tržiskem upravnistvu. 476

PRODANA SE dva taksometra v perfektivnem stanju v zelo prometnem kraju. Odstopita se tudi koncesija in eventualno garaža. Lepi dohodki. Naslov pri tržiskem upravnistvu. 477

KAMJON, majhen, v najboljšem stanju, se prodaja za L. 4500. Melappioni Fernando, Montefalcone. 480

DVA DECKA, dobrih in poštenih staršev, se sprejemata za pekarsko obrt. Zadržnik Josip, pekarna, Trnovo pri Li. Bistrici. 483

PRODVALKA, knjigovodkinja, išče primerno službo. Naslov pri tržiskem upravnistvu. 484

KUHARICA, srednjih let, večja v gospodinjstvu, želi službo v župnišču, zavodu ali pri boljši družini v mestu ali na deželi. Naslov pri tržiskem upravnistvu. 486

VEČJA HISA, pravkar prenovljena, s hlevom, dvoriščem in vrtom v Krombergu se odda v najem s 1. majem. Pojasnila daje goriska uprava. 496

TRGOVSKI POMOČNIK mešane stroke samostojna moč želi vstopiti v službo. Pripravljen tudi sprejeti vodstvo kake podružnice. Naslov pod "Zanesljiv" na gorisko upravo. 491

BRIVSKI pomočnik, mlad, dober brivec, se išče za Opatijo. Atanasievič, brivec, Opatija, Vila Artemis. 492

BABICA avtorizirana sprejema noseče. Govori slovensko. Slavec, via Giulia 29. 472

BABICA, avtorizirana, diplomirana, sprejema noseče, Adele Emerschitz-Sbaizer, Farneto 10 (podaljšana Gimnastika), lastna vila, tel. 20.64. 408

TRGOVINA
LUIGI GREGORICH
Trst — Via Ginnastica 15 508

GIUSEPPE SPECHAR
Via S. Caterina 7 - TRST - Piazza Mazzini
Velikanski dohodi blaga
za moške in ženske obleke zadnje novosti
po najzmernejših cenah.
Zaloga izdelanih oblek, površnikov in plaščev.
Sprejemajo se naročila po meri. (449)

Da ustrežemo svojim naklonjenim odjemalcem in brez ozira na zgubo, ki jo bomo s tem imeli, dajemo (do preklica) od ponedeljka 18. t. m. naprej

SPLOŠEN
20%
POPUST

v vseh oddelkih, na vseh stalnih cenah, ki so že itak nizke, in ki so označene na v. akem prednetu

ÖHLER

Odklanjajte ponarejene izdelke!

LEKARNA CASTELLANOVICH

Lastnik F. BOLAFFIO

TRST - Via Giuliani 42 (Sv. Jakob)

v bližini slovenske žele

Najboljše specialitete za domačo rabo:

Voda „Dell'Alabarda“ Castellanovich

Prepreči izpadanje las ter je priporočljiva posebno proti prhljaju in za ojačenje korenin,

ker vsebuje kinin.

Steklenica po L 6. V Gorici se prodaja pri Fiegel, Via G. Carducci šte. 9.

Pri sestavljanju vseh naših specialitet se poslužujemo v največji meri rastlinstva, kar je rezultat dolgoletnih izkušenj najboljših zdravniških izvedencev. Jamčimo tudi za čistoto vsakega : posameznega primeska :

Glykol Castellanovich

Izredno učinkovito, brezalkolno sredstvo proti oslavljenju živcev, splošnemu oslavljenju teka

in za ženske

v slučajih nerednosti v čiščenju. Cena steklenici L 8.50. - Za popolno zdravljenje 6 steklenic. — Cena L 45.50.

Prsni sirup Castellanovich

Učinkovito sredstvo proti gripam, Influenci, kroničnemu katarju kakor tudi proti kašlju.

***** Cena steklenici L 7.50. — Cena steklenici za otroke L 5.—. *****

Liquore China (Elisir di China) Castella- novich

Sestavljeno je iz ekstrakta najboljšega „CHINA CHALYSAIA“.

Vzbuja tek in učinkuje pomirljivo na razdraženo želodčno živčevje. Posebno priporočljivo v dobi okrevanja. Cena steklenici L 7.50.

Razpošiljamo tudi
proti poštnemu pov-
zetju, pa ne manj
kot dve steklenici.

SMILAJOD CASTELLA- NOVICH

Priznано najboljšo sredstvo za čiščenje krvi, za spomlad. zdravljenje, proti omedlevici (vrtincu), valu krvi v glavo, motenju vida pri starejših osebah, arteriosklerozi ter za pospešenje krvnega obtoka. Cena steklenici L 11. — Za popolno zdravljenje 6 steklenic L 60.

Kadar kupujete naša zdravila, zahtevajte le zdravila z znakom CASTELLANOVICH, katero jamči za pristnost proizvoda in za čistoto primeskov.

LEKARNA CASTELLANOVICH - Trst (Sv. Jakob)

shranite to stran!

Odklanjajte ponarejene izdelke!